

Etappewinnaars van de Tour de France van 1903 t/m 2017

Editie 2017

Door:

H.V. Anderz

Van H.V. Anderz zijn inmiddels de volgende boeken verschenen:

Voetbal:

Voetbalfinales
Het Internationale Clubvoetbal

Schaatsen:

De Olympische Geschiedenis van het Langebaanschaatsen. Editie 2013.
De Olympische Geschiedenis van het Langebaanschaatsen van 1924 t/m 2014.

Wielrennen:

Tour de France van 1903 t/m 2017.
Giro d'Italia van 1909 t/m 2017.
Vuelta d'España van 1935 t/m 2017.

H.V. Anderz.

Met dank aan Wikipedia. FotoSketcher en de originele makers van de afbeeldingen.
Bewerking omslag en andere afbeeldingen: H.V. Anderz.

Omslag: Bewerking van het kaartje van de Route vande Tour 2017 uit wikipedia.

Eerste Druk

2017

Bravenewbooks.nl

Copyright © 2017 H.V. Anderz.

Toestemming wordt verleend tot het kopiëren, verspreiden en/of wijzigen van dit document onder de bepalingen van de GNU Vrije Documentatie Licentie, versie 1.2 of iedere latere versie uitgegeven door de Free Software Foundation; met als Omslagteksten voor de Voorkant en met als Omslagteksten voor de Achterkant. Een kopie van de licentie is opgenomen in de sectie getiteld "GNU Vrije Documentatie Licentie".

Inleiding

Inleiding

De Ronde van Frankrijk:

De Ronde van Frankrijk, ook wel de Tour de France genoemd, is een meerdaagse wielervedstrijd, die voor het grootste deel door Frankrijk voert. Samen met de rondes van Italië (Giro) en Spanje (Vuelta) is het één van de drie Grote Rondes.

De Tour de France is ontstaan in 1903 en werd destijds georganiseerd door Henri Desgrange, hoofdredacteur van het tijdschrift L'Auto, naar een idee van zijn jonge medewerker Georges Lefèvre, die tevens de Tourdirecteur van de eerste editie was. De Tour is sindsdien uitgegroeid tot de belangrijkste, meest veeleisende en eervolste wielervedstrijd van het jaar, wiens winnaars de ware heldenstatus behaalden.

Ik kan me nog als de dag van gisteren de laatste zondag uit de Tour de France van 1968 herinneren. De Tour van Jan Jansen. Wij waren met vakantie in een klein pensionnetje in het Limburgse Berg en Terblijt, en zaten met alle andere gasten te genieten voor een klein Televisie toestel. Daarna werd ik iedere zomervakantie besprongen door de Tourkoorts. In de zeventiger jaren aangewakkerd door Theo Komen. Prachtige zomers heb ik zo meegemaakt, met alle Nederlandse successen van de afgelopen 60 jaar. Heeft u ook zo genoten?

Ik begon alle etappe-overwinningen te noteren in een schriftje, gewoon geschreven, hoe meer Nederlandse overwinningen in etappes, hoe leuk dit schriftje werd. Later kreeg ik een typemachine, en begin ik het netjes

over te typen, nog later werd mijn inmiddels bladzijden lange lijst in de computer ingevoerd, met als resultaat, dit boekje: Mijn lijsten, aangevuld met gegevens uit het grote internet.

De renners met de meeste eindoverwinningen tot nu toe, zijn de Amerikaan Lance Armstrong met zeven overwinningen, en de Fransen Jacques Anquetil en Bernard Hinault, de Belg Eddy Merckx en de Spanjaard Miguel Indurain, die elk 5 maal de Tour wonnen.

Op het moment dat ik dit schrijf zijn alle overwinningen van Lance Armstrong nog steeds door de Internationale Wielerveding geschrapt, maar omdat in de tijd dat Lance Armstrong zijn overwinningen behaalde, zo goed als iedere andere wielrenner ook doping gebruikte, en Lance Armstrong dus wel degelijk van die groep de beste was, neem ik hem en alle andere dopingzondaars gewoon op in dit boek.

En...., hoe schoon is schoon, de Internationale Wielerveding streeft de laatste jaren naar Wielerveding zonder doping. In 2014 spraken we van een schone Tour. Het was een prachtige Tour, die door de Italiaan Vincenzo Nibali op een grandioze manier gewonnen werd, gewonnen werd met een straatlengte voorsprong, bijna ouderwets....., en in 2015 en 2016 toen Chris Froome van Team Sky de Tour won, hadden we ook een prachtige Tour, maar was de strijd daarin nu anders dan in voorgaande edities.....? En wat te zeggen van de Tour van 2017.....!

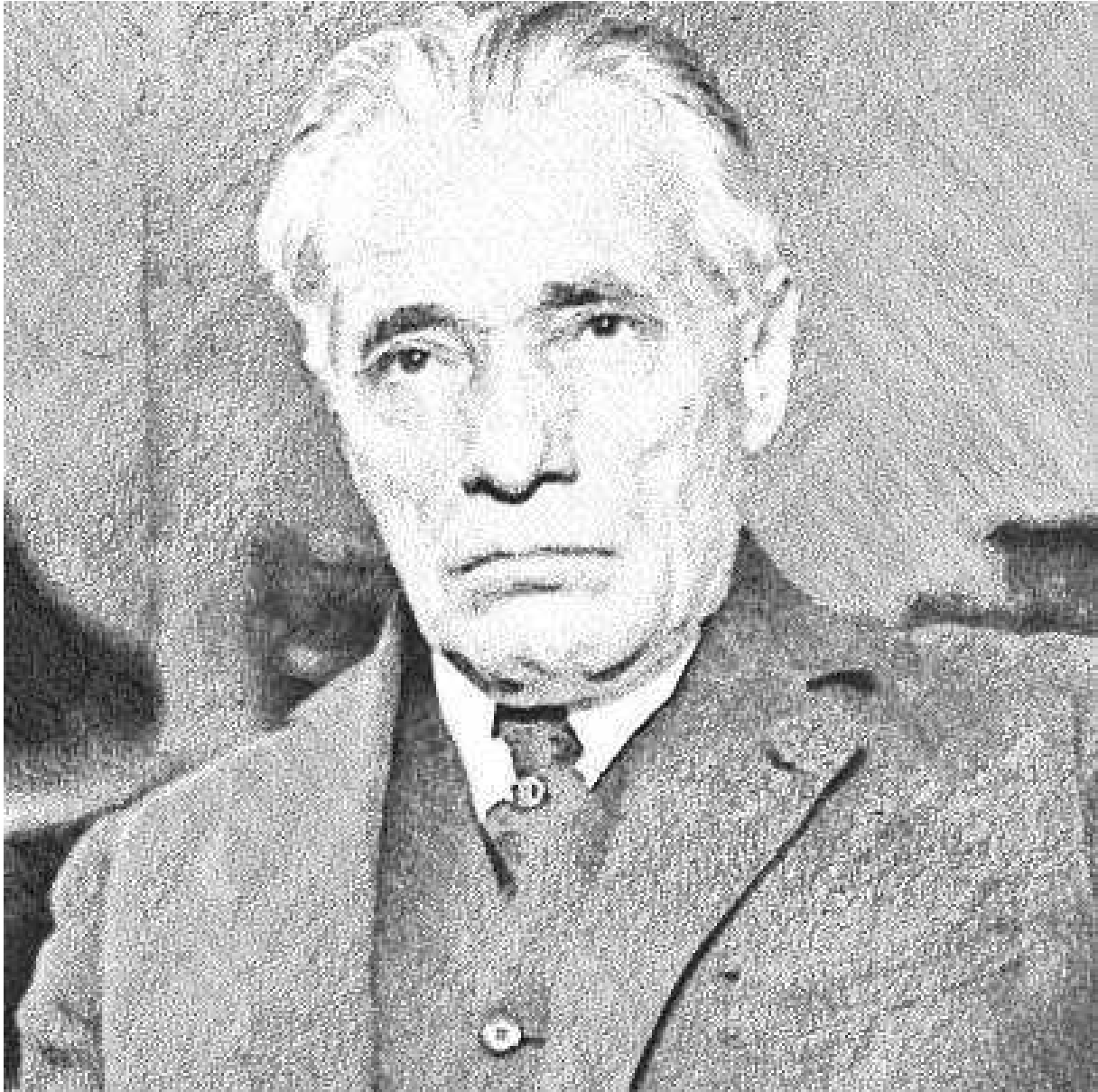
Maar, hoe schoon is schoon! De toekomst zal het leren.

Initiatiefnemer: Henri Desgrange:

Henri Desgrange, geboren in Parijs op 31 januari 1865, en overleden in Beauvallon op 16 augustus 1940, was een Frans sportjournalist en wielrenner, die in 1903 de eerste Ronde van Frankrijk organiseerde. Henri Desgrange was in zijn tijd een zeer goede baanwielrenner en de eerste Franse wielerkampioen op de weg. Van het wegrennen verwachtte hij in de beginjaren van de wielersport echter weinig. In 1893 was Desgrange de eerste die een werelduurrecord op een racefiets vestigde op de Velodroom Buffalo nabij Parijs.

Als journalist werkte Desgrange voor verschillende kranten, voor hij hoofdredacteur werd van het nieuwe blad L'Auto Vélo. Na een aanklacht wegens schending van merkenrecht door het al bestaande blad Le Vélo werd Desgranges blad omgedoopt in L'Auto. Na de Tweede Wereldoorlog veranderde het blad opnieuw van naam, nu werd het L'Équipe, en dit is nog altijd de grootste sportkrant van Frankrijk. Op 19 januari 1903 kondigde

L'Auto (als middel in de concurrentiestrijd met Le Vélo) een sensationeel plan aan: een grote meerdaagse wielervedstrijd door heel Frankrijk, die een hele maand zou duren. Die zomer was de eerste Ronde van Frankrijk een feit. De Tour kan dus ook beschouwd worden als de meest geslaagde reclamestunt uit de geschiedenis.

Foto's van Tourbaas Henri Desgrange zijn heel moeilijk te vinden, omdat men foto's van hem in die tijd niet interessant, of nieuwswaardig genoeg vond. De organisator van de Tour de France was niet nieuwswaardig genoeg. Welnu, daar denken we tegenwoordig anders over. Hierboven zien we Henri Desgrange tijdens de Tour van 1913, terwijl hij een sigaret rookt, en de verrichtingen van een een zwoegende en lijdende wielrenner, op een ongebaande weg, in de gaten houdt.

Henri Desgrange leidde de Société du Tour de France tot 1939, toen hij werd opgevolgd door Jacques Goddet. Naast zijn werk voor de Tour, zette hij zich ook in voor de ontwikkeling van de wegsport voor amateurs. Op de Col du Galibier is een monument geplaatst te zijner nagedachtenis.

Als de Tour de Col du Galibier aandoet, wordt traditioneel een krans bij het monument gelegd. De prijs 'Souvenir Henri Desgrange' wordt jaarlijks toegekend aan de renner, die als eerste de hoogste top van de Tour passeert. In 2006 werd de prijs van € 5.000,- op de Galibier nog gewonnen door de Deense renner, en zoals later bekend werd, ook dopingzondaar, Michael Rasmussen.

Le Tour de France

01:	Inleiding	005
	De Ronde van Frankrijk.	006
02:	Proloog	009
	Initiatiefnemer: Henri Desgrange.	010
	Inhoudsopgave.	012
	Het Ontstaan van de Ronde van Frankrijk.	021
	Ere-Galerij der Giganten	024
03:	Stage I: Tours van 1903-1914	026
	Uitslagen van alle etappes van de Ronde van Frankrijk sinds 1903.	027
	Periode voor de Eerste Wereldoorlog: 1903 t/m 1914.	029
	- Ronde van Frankrijk van 1903 (Maurice Garin)	029
	- Ronde van Frankrijk van 1904 (Henri Cornet)	031
	- Ronde van Frankrijk van 1905 (Louis Trouseillier)	035
	- Ronde van Frankrijk van 1906 (Rene Pottier)	038
	- Ronde van Frankrijk van 1907 (Lucien Petit-Breton)	039
	- Ronde van Frankrijk van 1908 (Lucien Petit-Breton)	041
	- Ronde van Frankrijk van 1909 (Francois Faber)	043
	- Ronde van Frankrijk van 1910 (Octave Lapize)	045
	- Ronde van Frankrijk van 1911 (Gustave Garrigou)	047
	- Ronde van Frankrijk van 1912 (Odile Defraye)	049
	- Ronde van Frankrijk van 1913 (Philippe Thijs)	050
	- Ronde van Frankrijk van 1914 (Philippe Thijs)	053

De Tourhelden van het eerste Uur (1903 t/m 1914)		058
- Maurice Garin	1871-1957 Frankrijk	058
- Henri Cornet	1884-1941 Frankrijk	059
- Hippolyte Aucouturier	1876- 1944 Frankrijk	060
- Louis Trousselier	1881-1939 Frankrijk	060
- Rene Pottier	1879-1907 Frankrijk	061
- Lucien Petit-Breton	1882-1917 Frankrijk	061
- Francois Faber	1887-1915 Luxemburg	062
- Octave Lapize	1887-1917 Frankrijk	064
- Gustave Garrigou	1884-1963 Frankrijk	064
- Odiel Defraye	1888-1965 Belgie	064
- Philippe Thijs	1890-1971 Belgie	065
Wielrennen tijdens de ‘Grote Oorlog’		067
- Gevallen op ‘Dem Felde der Ehre’		069
04: Stage II: Tours van 1919-1940		073
Interbellum tussen de twee Wereldoorlogen: 1919 t/m 1940.		074
Periode van 1919 tot en met 1930		075
- Ronde van Frankrijk van 1919	(Firmin Lambot)	075
- Ronde van Frankrijk van 1920	(Philippe Thijs)	077
- Ronde van Frankrijk van 1921	(Leon Scieur)	079
- Ronde van Frankrijk van 1922	(Firmin Lambot)	081
- Ronde van Frankrijk van 1923	(Henri Pelissier)	082
- Ronde van Frankrijk van 1924	(Ottavio Bottecchia)	083
- Ronde van Frankrijk van 1925	(Ottavio Bottecchia)	084
- Ronde van Frankrijk van 1926	(Lucien Buysse)	086
- Ronde van Frankrijk van 1927	(Nicolas Franz)	087
- Ronde van Frankrijk van 1928	(Nicolas Franz)	088
- Ronde van Frankrijk van 1929	(Maurice DeWaele)	090
- Ronde van Frankrijk van 1930	(Andre Leducq)	091
De Tourhelden uit de 20-er jaren.		094
- Ottavio Bottecchia	1894-1927 Italië	094
- Nicolas Frantz	1899-1985 Luxemburg	095
- Firmin Lambot	1886-1964 Belgie	095
- Henri Pelissier	1889-1935 Frankrijk	096
- Lucien Buysse	1892-1980 Belgie	096
- Andre LeDucq	1904-1980 Frankrijk	097
- Leon Scieur	1888-1969 Belgie	097
- Maurice De Waele	1896-1952 Belgie	097
Periode van 1931 t/m 1940		098
- Ronde van Frankrijk van 1931	(Antonin Magne)	098
- Ronde van Frankrijk van 1932	(Andre Leducq)	100
- Ronde van Frankrijk van 1933	(Georges Speicher)	101
- Ronde van Frankrijk van 1934	(Antonin Magne)	103
- Ronde van Frankrijk van 1935	(Romain Maes)	104
- Ronde van Frankrijk van 1936	(Sylvere Maes)	106
- Ronde van Frankrijk van 1937	(Roger Lapebie)	108
- Ronde van Frankrijk van 1938	(Gino Bartali)	109
- Ronde van Frankrijk van 1939	(Sylvere Maes)	111
Tourhelden uit de 30-er jaren.		114

- Antonin Magne	1904-1983	Frankrijk	114
- Romain Maes	1912-1983	Belgie	115
- Sylvere Maes	1909-1966	Belgie	115
- Roger Lapebie	1911-1996	Frankrijk	116
- Rene Vietto	1914-1988	Frankrijk	116
- Georges Speicher	1907-1978	Frankrijk	117
- Gino Bartali	1914-2000	Italie	117
- Maurice Archambaud	1906-1955	Frankrijk	118
- Marcel Kint	1914-2002	Belgie	118
- Julio Berrendero	1912-1995	Spanje	119
Overheid was grootste vijand van het Wielrennen			120
Nederlandse Tourhelden uit de Jaren dertig			124
- Theo Middelkamp	1914-2005		124
- Albert van Schendel	1912-1990		125
- Antoon van Schendel	1910-1990		125
- Gerrit Schulte	1916-1992		126
- John Braspenincx	1914-2008		127
- Jef Dominicus	1913-2001		127
- Jan Gommers	1916-2002		127
- Janus Hellemons	1912-1999		128
- Andre de Korver	1915-1990		128
- Jan Lambrichs	1915-1990		128
- Gerrit van der Ruit	1911-1981		128
- Huub Sijen	1918-1965		129
Joris van den Bergh	1882-1953		130
Wielrennen in Frankrijk tijdens de Tweede Wereldoorlog			132
05: Stage III: Tours van 1947-1969			138
Na de Tweede Wereldoorlog			139
De Tours na de Tweede Wereldoorlog: van 1947 tm 1959.			139
- Ronde van Frankrijk van 1947	(Jean Robic)		141
- Ronde van Frankrijk van 1948	(Gino Bartali)		142
- Ronde van Frankrijk van 1949	(Fausto Coppi)		144
- Ronde van Frankrijk van 1950	(Ferdinand Kubler)		146
- Ronde van Frankrijk van 1951	(Hugo Koblet)		149
- Ronde van Frankrijk van 1952	(Fausto Coppi)		153
- Ronde van Frankrijk van 1953	(Louison Bobet)		155
- Ronde van Frankrijk van 1954	(Louison Bobet)		159
- Ronde van Frankrijk van 1955	(Louison Bobet)		162
- Ronde van Frankrijk van 1956	(Roger Walkowiak)		164
- Ronde van Frankrijk van 1957	(Jacques Anquetil)		167
- Ronde van Frankrijk van 1958	(Charly Gaul)		168
- Ronde van Frankrijk van 1959	(Federico Bahamontes)		170
Tourhelden uit de 50-er jaren.			174
- Jean Robic	1921-1980	Frankrijk	174
- Lucien Lazarides	1922-2005	Frankrijk	174
- Fausto Coppi	1919-1960	Italie	175
- Ferdin Kubler	1919-2016	Zwitserland	176
- Hugo Koblet	1925-1964	Zwitserland	176

- Louison Bobet	1925-1983	Frankrijk	176
- Stan Ockers	1920-1956	Belgie	177
- Raphael Geminiani	1925-	Frankrijk	177
- Charly Gaul	1932-2005	Luxemburg	177
- Alfred de Bruyne	1930-1994	Belgie	178
- Roger Walkowiak	1927-2017	Frankrijk	178
- Rik van Steenbergen	1924-2003	Belgie	179
- Rik van Looy	1933-	Belgie	179
- Federico Bahamontes	1928-	Spanje	180
Nederlandse Tourhelden uit de 50-er jaren			181
- Sjef Janssen	1919-2014		181
- Wout Wagtmans	1929-1994		181
- Wim van Est	1923-		182
- Henk Faanhof	1922-2015		183
- Hein van Breenen	1929-1990		183
- Jan Nolten	1930-2014		183
- Gerrit Voorting	1923-2015		183
- Hans Dekkers	1928-1984		184
- Daan de Groot	1933-1982		184
- Piet de Jongh	1934-		185
De Tours in de zestiger jaren.			186
- Tour de France van 1960	(Gastone Nencini)		187
- Tour de France van 1961	(Jacques Anquetil)		191
- Tour de France van 1962	(Jacques Anquetil)		192
- Tour de France van 1963	(Jacques Anquetil)		194
- Tour de France van 1964	(Jacques Anquetil)		196
- Tour de France van 1965	(Felice Gimondi)		198
- Tour de France van 1966	(Lucien Aimar)		200
- Tour de France van 1967	(Roger Pingeon)		202
- Tour de France van 1968	(Jan Janssen)		204
- Tour de France van 1969	(Eddy Merckx)		210
Tourhelden uit de 60-er jaren.			214
- Gastone Nencini	1930-1980	Italie	214
- Jacques Anquetil	1934-1987	Frankrijk	214
- Felice Gimondi	1942-	Italie	215
- Raymond Poulidor	1936-	Frankrijk	215
- Lucien Aimar	1941-	Frankrijk	216
- Tom Simpson	1937-1967	Engeland	216
- Roger Pingeon	1940-2017	Frankrijk	217
- Herman van Springel	1943-	Belgie	217
Nederlandse Turrenners uit de 60-er jaren.			218
- Jan Janssen	1940-		218
- Jo de Roo	1937-		219
- Gerben Karstens	1942-		219
- Ab Geldermans	1935-		220
- Harm Ottenbros	1943-		220
- Henk Nijdam	1935-2009		220
- Rinie Wagtmans	1946-		220
- Rene Pijnen	1946-		221
Kees Pellenaars	1913-1988		222

06:	Stage IV: Tours van 1970-1997	224
	De Tour in de zeventiger jaren.	225
- Tour de France van 1970	(Eddy Merckx)	226
- Tour de France van 1971	(Eddy Merckx)	228
- Tour de France van 1972	(Eddy Merckx)	230
- Tour de France van 1973	(Luis Ocana)	232
- Tour de France van 1974	(Eddy Merckx)	234
- Tour de France van 1975	(Bernard Thevenet)	236
- Tour de France van 1976	(Lucien van Impe)	239
- Tour de France van 1977	(Bernard Thevenet)	241
- Tour de France van 1978	(Bernard Hinault)	243
- Tour de France van 1979	(Bernard Hinault)	246
- Tour de France van 1980	(Joop Zoetemelk)	249
	Grote Wielrenners uit de Jaren 70	254
- Eddy Merckx	1945- België	254
- Luis Ocana	1945-1994 Spanje	255
- Bernard Thevenet	1948- Frankrijk	256
- Lucien van Impe	1946- België	257
- Patrick Sercu	1944- België	257
- Freddie Maertens	1952- België	257
- Bernard Hinault	1954- Frankrijk	258
- Marc de Meijer	1950-1982 België	258
- Joaquim Agostinho	1943-1984 Portugal	259
- Diedrich Thurau	1954- West-Duitsland	259
- Michel Pollentier	1951- België	259
- Roger de Vlaeminck	1947- België	260
	Nederlandse Tourhelden uit de zeventiger jaren	261
- Leo Duyndam	1948-1990	261
- Harrie Steevens	1945-	261
- Jan Krekels	1947-	262
- Eddie Beugels	1944-	262
- Joop Zoetemelk	1946-	263
- Gerrie Knetemann	1951-2004	263
- Jan Raas	1952-	264
- Hennie Kuiper	1949-	265
- Cees Priem	1950-	266
- Bert Oosterbosch	1957-1989	266
- Fedor den Hertog	1946-2011	266
- Roy Schuiten	1950-2006	267
- Bert Pronk	1950-2005	267
- Theo Smit	1951-	267
- Henk Poppe	1952-	268
- Adrie van Houwelingen	1953-	269
	Piet Liebrechts	1930-2013
	Peter Post	1933-2011
	270	270
	De Tours de France tussen 1981 en 1997	273
- Tour de France van 1981	(Bernard Hinault)	273
- Tour de France van 1982	(Bernard Hinault)	276
- Tour de France van 1983	(Laurent Fignon)	279
- Tour de France van 1984	(Laurent Fignon)	282
- Tour de France van 1985	(Bernard Hinault)	285
- Tour de France van 1986	(Greg LeMond)	288

- Tour de France van 1987	(Stephen Roche)	289
- Tour de France van 1988	(Pedro Delgado)	292
- Tour de France van 1989	(Greg LeMond)	296
- Tour de France van 1990	(Greg LeMond)	299
- Tour de France van 1991	(Miguel Indurain)	301
- Tour de France van 1992	(Miguel Indurain)	304
- Tour de France van 1993	(Miguel Indurain)	306
- Tour de France van 1994	(Miguel Indurain)	308
- Tour de France van 1995	(Miguel Indurain)	310
- Tour de France van 1996	(Bjarne Riis)	313
- Tour de France van 1997	(Jan Ullrich)	315

Grote Wielrenners uit de jaren 80 en 90 318

- Phil Anderson	1958-	Australie	318
- Laurent Fignon	1960-2010	Frankrijk	318
- Greg LeMond	1961-	Verenigde Staten	319
- Stephen Roche	1959-	Ierland	320
- Sean Kelly	1956-	Ierland	320
- Robert Millar	1958-	Schotland	321
- Pedro Delgado	1960-	Spanje	321
- Luis Herrera	1961-	Colombia	322
- Marco Pantani	1970-	Italië	322
- Richard Virenque	1969-	Frankrijk	324
- Jan Ullrich	1973-	Duitsland	325
- Bjarne Riis	1964-	Denemarken	326
- Miguel Indurain	1964-	Spanje	327
- Alex Zulle	1968-	Zwitserland	328
- Tony Rominger	1961-	Zwitserland	328
- Claudio Chiappucci	1963-	Italië	328
- Mario Cipolini	1967-	Italië	329

Nederlandse Wielhelden uit de 80-er en 90-er jaren 331

- Peter Winnen	1957-		331
- Johan van der Velde	1956-		332
- Henk Lubberding	1953-		332
- Adrie van der Poel	1959-		333
- Erik Breukink	1964-		334
- Steven Rooks	1960-		334
- Gert-Jan Theunissen	1963-		335
- Gerard Veldscholten	1959-		335
- Mattheu Hermans	1963-		335
- Jean-Paul van Poppel	1962-		336
- Jeroen Blijlevens	1971-		336
- Jelle Nijdam	1963-		337
- Frans Maassen	1965-		337

07: Stage V: Tours van 1998-2017 338

Doping Perikelen 339

Tours de France van 1998 tot 2017 340

- Tour de France van 1998	(Marco Pantani)	341
- Tour de France van 1999	(Lance Armstrong)	343
- Tour de France van 2000	(Lance Armstrong)	345
- Tour de France van 2001	(Lance Armstrong)	347
- Tour de France van 2002	(Lance Armstrong)	350

- Tour de France van 2003	(Lance Armstrong)	352
- Tour de France van 2004	(Lance Armstrong)	354
- Tour de France van 2005	(Lance Armstrong)	356
- Tour de France van 2006	(Oscar Perreiro Sio)	358
- Tour de France van 2007	(Alberto Contador)	362
- Tour de France van 2008	(Carlos Sastre)	367
- Tour de France van 2009	(Alberto Contador)	373
- Tour de France van 2010	(Alberto Contador)	379
- Tour de France van 2011	(Cadel Evans)	383
- Tour de France van 2012	(Bradley Wiggins)	388
- Tour de France van 2013	(Chris Froome)	292
- Tour de France van 2014	(Vincenzo Nibali)	398
- Tour de France van 2015	(Chris Froome)	400
- Tour de France van 2016	(Chris Froome)	407
- Tour de France van 2017	(Chris Froome)	413
- Tour de France van 2018		427

Beste Wielrenners van de laatste 20 jaar. 428

- Lance Armstrong	1971-	Verenigde Staten	428
- Alberto Contador	1982-	Spanje	429
- Carlos Sastre	1975-	Spanje	429
- Andy Schleck	1985-	Luxemburg	430
- Dennis Mentsjov	1978-	Rusland	431
- Michael Rasmussen	1974-	Denemarken	431
- Floyd Landis	1975-	Verenigde Staten	433
- Oscar Pereirro Sio	1977-	Spanje	434
- Cadel Evans	1977-	Australie	434
- Robereto Heras	1974-	Spanje	435
- Bradley Wiggins	1980-	Groot-Brittannie	435
- Marc Cavandish	1985-	Groot-Brittannie	436
- Chris Froome	1985-	Groot-Brittannie	437
- Vincenzo Nibali	1984-	Italie	437
- Fabian Cancellara	1981-	Zwitserland	437
- Alexander Valverde	1980-	Spanje	438
- Alessandro Pettacchi	1974-	Italie	438

Beste Nederlandse Wielrenners van de laatste 20 jaar. 439

- Michael Boogerd	1972-		439
- Leon van Bon	1972-		439
- Erik Dekker	1970 -		440
- Servaas Knaben	1971-		441
- Bauke Mollema	1986-		441
- Robert Geesink	1986-		442
- Pieter Weening	1981-		444
- Lars Boom	1985-		444
- Rob Ruijgh	1986-		445
- Laurens ten Dam	1980-		446
- Nikki Terpstra	1984-		446
- Steven Kruiswijk	1987-		447
- Tom Dumoulin	1990-		448

08: Stage V: Extra Informatie 451

Extra Tour de France gegevens. 452

- Complete lijst Tour de France winnaars	452
- Nederlandse winnaars op L'Alpe d'Huez	455

- De Nederlanders in de etappes naar Bordeaux.	458	
- Nederlandse Ereplaatsen in de Etappes	460	
- De Winnaars van de Slotetappe naar Parijs.	471	
De Tour de France in nog meer Cijfers	475	
- Lijst van Tourdirecteurs.	476	
- Nederlandse Gele Truidragers	477	
- Alfabetische lijst van Nederlandse Etappewinnaars	478	
- Bekende verliezers	481	
- Het Punten Klasselement en de Groene Trui	482	
- Nederlanders met de meeste dagen in de Groene Trui	484	
- Het Bergklasselement en de Bolletjestrui	484	
- Nederlandse dragers van de Bolletjestrui	487	
- Het Jongerenklasselement en de Bolletjestrui	488	
- Het Ploegenklasselement	489	
- Tussensprint Klasselement	491	
- Winnaars van de Rode Trui	491	
- Combinatieklasselement	491	
- Het Rode Rugnummer	492	
- Winnaars prijs van de Strijdlust	492	
- Rode Lantaarn	493	
- Doping in de Ronde van Frankrijk	496	
Laatste Nieuws	499	
- Armstrong terug op ere lijst Tour	499	
- Ton Vissers een Markante Ploegleider	500	
- Michael Boogerd: 'Ik ben niet boos, wel verdrietig'	500	
- Uitvinder van 'molentje' belooft schandaal: Zelfde impact als Festina.	501	
- Oudste nog levende Tourwinnaar Walkowiak overleden.	501	
- Bruyneel: Greg LeMond is een Klootzak	502	
- Tourwinnaar Kubler overleden	502	
- Nieuw dopingschandaal: Sky koerst met oogkleppen op	503	
- Oud Tourwinnaar Roger Pingon overleden	504	
- Voormaling UCI voorzitter Hein verbruggen overleden	504	
- Lucien van Impe (70) getroffen door hartinfarct.	505	
09. Stage VIII: De Tours voor Vrouwen van 1984 tot heden	506	
De Tour de France voor Vrouwen	507	
- Tour de France Feminin en de Tour de la CEE Feminin	508	
- Tour Cycliste Feminin de la Grande Boucle Feminine	508	
- La Course by Le Tour de France	509	
- La Route de France	510	
Beste wielrensters in de Tours voor Vrouwen	512	
- Jeannie Longo	1958- Frankrijk	512
- Catherine Marshall	1961- Frankrijk	512
- Heidi van de Vijver	1969- België	513
- Nicole Cooke	1983- Groot-Brittannie	513
- Evelyn Stevens	1983- Verenigde Staten	513
- Elizabeth Armistead	1988- Groot-Brittannie	514
Nederlandse Wielrensters in de Tours Feminin	515	
- Heleen Hage	1958-	515
- Leontien van Moorsel	1970-	515
- Marianne Vos	1987-	516

	- Annemiek van Vleuten	1982-	516
	- Anna van der Breggen	1990-	517
	- Kirsten Wild	1982-	518
	- Amy Pieters	1991-	518
10.	Stage IX: Markante Tour Verslaggeving		520
	Meer dan een halve eeuw Nederlandse verslaggeving van de Tour		521
	- Jan Cottaar	1915-1984	521
	- Radio Tour de France		522
	- Theo Koomen	1929-1984	524
	- Jean Nelissen	1936-2010	525
	- Mart Smeets.	1947-	525
11.	Bronnen		527
12:	Epiloog.		528

Het Ontstaan van de Ronde van Frankrijk

Het Ontstaan van de Ronde van Frankrijk

Begin 20ste eeuw had Frankrijk twee toonaangevende sportkranten, "L'Auto-Vélo" en "Le Vélo". Le Vélo was de sponsor van de wielklassieker Bordeaux-Parijs en was veruit de best verkopende krant. De oplage bedroeg 80.000 tegenover 20.000 voor L'Auto-Vélo. Henri Desgrange, hoofdredacteur van L'Auto-Vélo en eerste werelduurrecordhouder op de fiets, wilde hier iets aan doen en samen met Géo Lefèvre kwam hij op het idee om een zogenaamde 'Ronde van Frankrijk' voor wielrenners te organiseren.

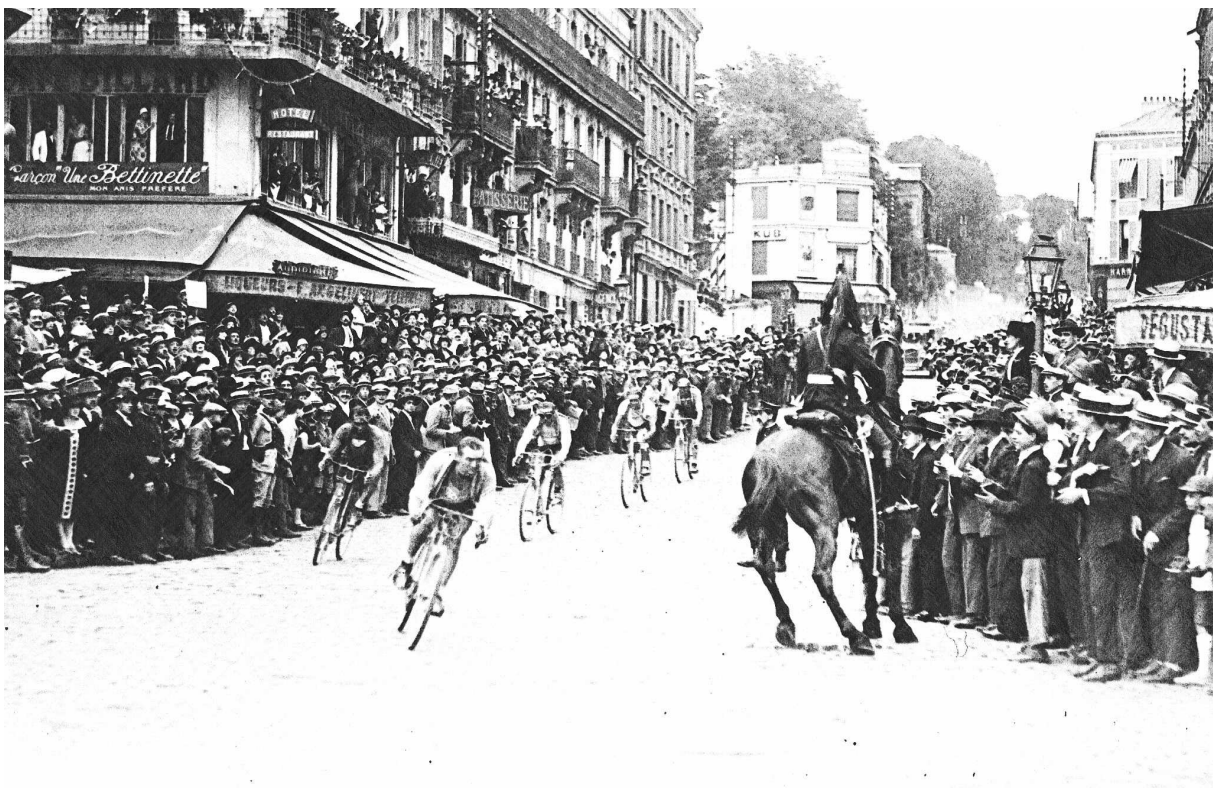
Op 16 januari 1903 verliest Desgrange een belangrijk proces tegen zijn concurrent Griffard van de krant Le Vélo. Desgrange moet de naam Vélo uit de titel van zijn krant schrappen. Desgrange blijft echter niet bij de pakken neerzitten en drie dagen later, op 19 januari, wordt de eerste Ronde van Frankrijk aan de pers voorgesteld. Dit voorstel werd echter niet meteen door iedereen enthousiast onthaald en men vreesde dat de Tour er nooit zou komen. Een week voor het sluiten van de inschrijvingen hebben slechts 15 renners zich ingeschreven. Dat was op 6 mei. De eerste Tour zou beginnen op 1 juni en duren tot 5 juli. Noodgedwongen

moest Desgrange dus al een paar toegevingen doen. De eerste Tour zou pas op 1 juli beginnen en het startgeld werd gehalveerd. Uiteindelijk schreven 108 renners zich in en 60 ervan verschenen ook daadwerkelijk aan de startlijn op 1 juli.

Op 1 juli 1903 worden de 60 renners dan op gang geschoten voor de allereerste Tour de France. Deze bestond uit 6 ritten. Om na te gaan of de renners het voorziene parcours afleggen, zijn onderweg een aantal controleposten geïnstalleerd. Daar moeten de renners hun naam roepen naar de commissarissen of afstappen en een handtekening plaatsen. De controleurs haasten zich dan weer naar het volgende controlepunt. De Fransman Maurice Garin wint met een voorsprong van bijna 3 uur op de nummer twee, al is het gezien de perikelen in de Tour van het daaropvolgende jaar wel de vraag of hij daadwerkelijk de hele ronde op de fiets heeft volbracht. Uiteindelijk rijden van de 60 slechts 21 renners deze eerste wedstrijd uit.

Na deze eerste Tour had Desgrange gezien dat het goed was geweest en dus laat hij een jaar later een tweelingzusje op papier zetten. Zelfde aantal ritten, zelfde aankomstplaatsen en ook dezelfde favorieten. Het enige verschil was dat in 1903 de renners zich konden inschrijven voor een of meer ritten, dit jaar mochten er geen renners bijkomen. Op weg dus, maar al gauw doken er een paar probleempjes op. Nogal wat mensen die langs het parcours wonen protesteerden en wierpen barricades op, omdat ze vonden dat de doortocht van de karavaan hun nachtrust verstoort. In die tijd werd er ook nog 's nachts gekoerst.

Op de Col de la Republique, de eerste berg in de Tour, begint het pas echt uit de hand te lopen. Supporters van de ontsnapte Faure grijpen de achtervolgende Garin bij de kraag en roepen: "Weg met Garin, sla hem dood". Maar de in Italië geboren Fransman is niet bang. "Ik ga door tot Parijs en zal winnen, tenzij ik vermoord word". In Lunel liggen de straten vol met glasscherven en in Nîmes komt het tot vechtpartijen waarbij renners getraakteerd worden op stokslagen van betogers. Op den duur heeft niemand nog zicht op het wedstrijdverloop, wat sommigen aanzet tot valsspelerij, zoals later zou blijken. Maar de Tour gaat door. Acouturier wint vier van de zes ritten, maar was na een val in de eerste rit al uitgeschakeld voor het eindklassement.

De strijd voor het eindklassement wordt herleid tot een duel Garin-Pothier. Na de voorlaatste rit leidt Garin met 28 seconden voorsprong. Maar dan begint het spel pas echt. Een hevig onweer maakt de slotrit in het Parc des Princes onmogelijk. Daags na de laatste rit besluit Desgrange dat de tweede editie van de Tour ook meteen de laatste is geweest. De vele incidenten onderweg hadden hem totaal ontmoedigd. Ondertussen begint de 'Union Vélocipédique de France' met onderzoekswerk naar de gebeurtenissen tijdens de afgelopen tweede

Tour. De resultaten van dit onderzoek worden vrijgegeven op 30 november van dat jaar en doen de bom helemaal barsten. De eerste vier van het eindklassement worden gediskwalificeerd!

Ze hebben zich blijkbaar onderweg schuldig gemaakt aan ontelbare overtredingen: hier en daar de trein genomen, binnenwegen genomen, zich laten voorttrekken... Resultaten van het onderzoek: Lucien Pothier wordt levenslang geschorst, Maurice Garin mag twee jaar niet meer koersen en de vijfde, Henri Cornet, wordt uiteindelijk tot eindwinnaar uitgeroepen. Organisator Desgrange vecht echter terug: "De Grote kruistocht van de wielersport mag," volgens hem, "niet eindigen met zo'n valse noot."

Het jaar daarop komt Desgrange dus toch met een nieuwe Tour op de proppen. Nieuwigheden in deze derde Tour de France: In plaats van 6 zijn er nu 11 ritten en met de Ballon d'Alsace en de Col Bayard worden de Voagezen en de Alpen aangedaan. Nog een jaar later komt Desgrange weer met een nieuwigheidje. De laatste kilometer van een rit wordt voortaan aangegeven met een vod in de vorm van een rode driehoek. In 1910 komt Alphonse Steinès, een journalist van L'Auto, bij Desgrange aankloppen. De man had de Col du Tourmalet in de Pyreneeën ontdekt. Hij was bij de verkenning van deze Col, bijna zelf omgekomen tijdens een sneeuwstorm, het wegdek was een ware verschrikking en er werden wel eens beren op de flanken van de Tourmalet gesignaleerd, maar Henri Desgrange had er wel oren naar. Dus trok het peloton in 1910 voor het eerst de Pyreneeën in.

Er stonden in die Tour twee Pyreneeënritten op het programma. De eerste naar Luchon over de Col de Portet-d'Aspet, werd gewonnen door Octave Lapize. De tweede rit, van Luchon naar Bayonne met onder meer de beklimmingen van de Peyresourde, de Aspin, de Tourmalet en de Aubisque, werd gewonnen door, opnieuw, Octave Lapize. De renners waren echter niet te spreken over deze nieuwe beproevingen. Ze scholden Desgrange uit voor moordenaar en rotte vis. Hoewel er geen renners tijdens de Pyreneeënritten werden opgegeten door beren, viel er helaas toch een dode. De totaal onbekende renner Adolphe Hélière kreeg, tijdens een zwempartijtje in zee op de rustdag in Nice, een hartaanval en verdronk.

In de Tour van 1911 ging Desgrange het nog hoger zoeken, want toen stond er een Alpenrit over de Col de Télégraphe en de Col de Galibier op het programma. Een jaar later won er voor het eerst een niet-Fransman de Tour de France en wel de Belg, Odiel Defraeye uit Rumbek.

De Ere-Galerij der Giganten

Dit hoofdstukje heet 'De Ere-Galerij der Giganten,' omdat als je winnaar van een of van meerdere Tour de Frances bent, je alleen maar verder als een gigant door het leven kan gaan, of je nu een gigantisch mooie tour gewonnen hebt, of meerdere, of dat je een Gigantische leugenaar en dopinggebruiker bent of was, je blijft een gigant. Voor het lijstje van hieronder staande winnaars kunnen we alleen maar ons petje afnemen.

Finish van de eerste Tour de France. Rechts winnaar Marice Garin. De renner links naast hem is waarschijnlijk Leon Georget. Parijs, juli 1903. Tour de France 1903. (foto: Wikimedia)

Alle Winnaars van de Tour de France van 1903 t/m 2017

Naam		Land	Winst
Maurice Garin	1871 – 1957	Frankrijk	1903
Henri Cornet	1884 – 1941	Frankrijk	1904
Louis Trouseillier	1881 – 1939	Frankrijk	1905
Rene Pottier	1879 – 1907	Frankrijk	1906
Lucien Petit-Breton	1882 – 1917	Frankrijk	1907, 1908
Francois Faber	1887 – 1915	Luxemburg	1909
Octave Lapize	1887 – 1917	Frankrijk	1910
Gustave Garrigou	1884 – 1963	Frankrijk	1911
Odile Defraeye	1888 – 1965	Belgie	1912
Philippe Thijs	1890 – 1971	Belgie	1913, 1914, 1920
Firmin Lambot	1886 – 1964	Belgie	1919, 1922
Leon Scieur	1888 – 1969	Belgie	1921
Henri Pelissier	1889 – 1935	Frankrijk	1923
Ottavio Bottecchia	1894 – 1927	Italie	1924, 1925
Lucien Buysse	1892 – 1980	Belgie	1926
Nicolas Franz	1899 – 1985	Luxemburg	1927, 1928

Maurice DeWaele	1896 – 1952	Belgie	1929
Andre Leducq	1904 – 1980	Frankrijk	1930, 1932
Antonin Magne	1904 – 1983	Frankrijk	1931, 1934
Georges Speicher	1907 – 1978	Frankrijk	1933
Romain Maes	1912 – 1983	Belgie	1935
Sylvere Maes	1909 – 1966	Belgie	1936, 1939
Roger Lapebie	1911 – 1996	Frankrijk	1937
Gino Bartali	1914 – 2000	Italie	1938, 1948
Jean Robic	1921 – 1980	Frankrijk	1947
Fausto Coppi	1919 – 1960	Italie	1949, 1952
Ferdi Kubler	1919 – 2016	Zwitserland	1950
Hugo Koblet	1925 – 1964	Zwitserland	1951
Louison Bobet	1925 – 1983	Frankrijk	1953, 1954, 1955
Roger Walkowiak	1927 – 2017	Frankrijk	1956
Jacques Anquetil	1934 – 1987	Frankrijk	1957, 1961, 1962, 1963, 1964
Charly Gaul	1932 – 2005	Luxemburg	1958
Federico Bahamontes	1928 -	Spanje	1959
Gastone Nencini	1930 – 1980	Italie	1960
Felice Gimondi	1942 -	Italie	1965
Lucien Aimar	1941 -	Frankrijk	1966
Roger Pingeon	1940 – 2017	Frankrijk	1967
Jan Janssen	1940 -	Nederland	1968
Eddy Merckx	1945 -	Belgie	1969, 1970, 1971, 1972, 1974
Luis Ocana	1945 – 1994	Spanje	1973
Bernard Thevenet	1948 -	Frankrijk	1975, 1977
Lucien van Impe	1946 -	Belgie	1976
Bernard Hinault	1954 -	Frankrijk	1978, 1979, 1981, 1982, 1985
Joop Zoetemelk	1946 -	Nederland	1980
Laurent Fignon	1960 – 2010	Frankrijk	1983, 1984
Greg LeMond	1961 -	Verenigde Staten	1986, 1989, 1990
Stephen Roche	1959 -	Ierland	1987
Pedro Delgado	1960 -	Spanje	1988
Miguel Indurain	1964 -	Spanje	1991, 1992, 1993, 1994, 1995.
Bjarne Riis	1964 -	Denemarken	1996
Jan Ullrich	1973 -	Duitsland	1997
Marco Pantani	1970 – 2004	Italie	1998
<i>Lance Armstrong</i>	<i>1971 -</i>	<i>Verenigde Staten</i>	<i>1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005.</i>
<i>Floyd Landis</i>	<i>1975 -</i>	<i>Verenigde Staten</i>	<i>2006</i>
Oscar Perreiro Sio	1977 -	Spanje	2006
Alberto Contador	1982 -	Spanje	2007, 2009, 2010.
Carlos Sastre	1975 -	Spanje	2008
Andy Schleck	1985 -	Luxemburg	2010
Cadel Evans	1977 -	Australie	2011
Bradley Wiggins	1980 -	Groot-Brittannie	2012
Chris Froome	1985 -	Groot-Brittannie	2013, 2015, 2016, 2017..
Vincenzo Nibali	1984 -	Italie	2014

Lance Armstrong won in een tijd dat bijna iedereen doping gebruikte wel degelijk zeven keer de Tour de France, voordat deze zeges hem werden ontnomen. De zege van Floyd Landis werd hem eveneens afgenomen, en Oscar Perreiro Sio werd de winnaar. Alberto Contador raakte zo ook zijn zege in de Tour van 2010 kwijt, en Andy Schleck werd als winnaar uitgeroepen.

Stage I: 1903- 1914

Le Tour de France

Uitslagen van alle Etappes van de Tour de France sinds 1903

De Ronde van Frankrijk is dus een meerdaagse, hij duurt zelfs drie weken of langer, wielervedstrijd, die voor het grootste deel door Frankrijk voert. Vooral in de eerste jaren van zijn bestaan voerde de Ronde alleen door Frankrijk, in latere decennia werd steeds vaker een ander land aangedaan. Samen met de Ronde van Italië (de Giro) en de Ronde van Spanje (de Vuelta) is de Tour de France één van de drie Grote Rondes. Net als beide andere rondes start de Tour de France tegenwoordig vaak in een ander land dan thuisland Frankrijk, en gaan de etappes ook vaak door andere landen dan Frankrijk alleen.

De Tour de France is in 1903, in het begin van de vorige eeuw ontstaan en werd destijds georganiseerd door oud wielrenner en kranten uitgever Henri Desgrange. De eerste Tour de France werd georganiseerd naar een idee van zijn jonge medewerker Georges Lefèvre, die tevens de Tourdirecteur van de eerste editie werd. De Tour is sindsdien, in meer dan honderd jaar, uitgegroeid tot de belangrijkste, meest veeleisende en eervolste wielervedstrijd van het wielerverjaar.

In de volgende hoofdstukken gaan we eens kijken, wie in al die verreden Tours de podiumplaatsen in alle verreden etappes bemachtigden. Aan de hand van de Etappewinnaars gaan we al deze Tours langs, en

vermelden we van alle Tours ook de beste vijf van het Algemeen klassement, en proberen we ook zoveel mogelijk winnaars van andere klassementen te vermelden..

Verder zijn in het boek ook een groot aantal korte en lange biografieën van grote en minder grote wielrenners opgenomen, plus nog een hele vracht aan andere wielwetenswaardigheden betreffende alle verreden Tours de France. Af en toe een illustratie, en bij iedere Tour vindt u een kaartje van de route, en dit met dank aan Wikipedia.

Periode voor de Eerste Wereldoorlog: 1903 t/m 1914.

In 1903 werd dus de allereerste Tour de France gereden. Henri Desgrange was de initiatiefnemer en organisator, in dit hoofdstuk bekijken we de allereerste rondes uit de periode, tot aan de Eerste Wereldoorlog, of zoals in het begin van deze eeuw gezegd werd: tot aan de Grote Oorlog. In deze periode waren het vooral Franse en Belgische renners die de Tour beheersten, Nederlanders namen in deze eerste jaren nog geen deel aan de Tour de France.

Tour de France van 1903:

In 1903 ging de allereerste Ronde van Frankrijk van start op 1 juli ter hoogte van herberg "Au Reveil Matin" in Montgeron, een voorstad van Parijs. De Tour eindigde op 19 juli in Ville d'Avray. Er stonden 60 renners aan de start van deze eerste Tour.

Tour de France van 1903: Eerste Editie.

Aantal ritten: 6.

Totale afstand: 2428 km.

Gemiddelde snelheid: 25,678 km/h.

Aantal renners dat in Parijs aankwam: 21.

Er namen geen Nederlanders deel aan de Tour van 1903.

- De eerste etappe van de Tour De France 1903: De start was in Montg eron (Parijs), en de aankomst in Lyon. De grootste hindernis in deze rit was Le col du Pin-Bouchain, bij Tarare. Deze Col was 759 m hoog, de klim was 10 km lang en had een maximum stijgingspercentage van 6%.

- Rit twee van de Tour De France van 1903 startte in Lyon, de aankomst was in Marseille. De grootste hindernis was de Col de la République. 17 km bergop, naar een hoogte van 1.161 meter. Maximum stijgingspercentage van 6,3 %. Van de 60 renners die in Parijs gestart waren in deze eerste Tour van 1903, bleven er na twee ritten intussen nog maar 37 over die

meedoen voor het eindklassement.

- De derde rit van deze Tour De France van 1903 start in de Zuid-Franse Marseille, met de aankomst in Toulouse. Geen bergen deze rit, maar wel een onregelmatige etappe, die passeert langs steden als Montpellier en Carcassonne.

- De vierde rit van de Tour de France 1903 start in Toulouse, en heeft de aankomst in Bordeaux. Een etappe door de Midi-Pyrénées.

- De vijfde rit van de Tour de France 1903 start in Bordeaux en heeft de aankomst in Nantes.

- De zesde en laatste etappe van de Tour de France 1903 gaat van Nantes naar Parijs en eindigt in Ville d'Avray, een voorstad van Parijs.

Toen op 1 juli 1903 voor de Parijse herberg 'Au Reveil Matin' het startschot werd gegeven voor deze eerste Tour, was de in Italië geboren Fransman Maurice Garin, zie foto hierboven,   n van de favorieten voor de eindoverwinning. En hij stelde zichzelf en zijn fans niet teleur. Hij won direct al de eerste etappe en was daardoor uiteraard ook de eerste leider in het algemeen klassement.

De drie etappes die volgden gebruikte Garin om zijn voorsprong in het klassement gestaag uit te breiden. En om zijn eindoverwinning nog extra glans te geven, won Garin ook de 5e en 6e etappe. Zo won hij uiteindelijk de allereerste Tour de France met een voorsprong van 2:49'21" op de nummer twee, Lucien Pothier; de nummer drie finishte op ruim 4 uur.

Etappe uitslagen van de Tour de France van 1903:

Etappes		Eerste	Tweede	Derde	Klassementsleider
1. Lyon	467km	M.Garin (Fra)	H.Pagie (Fra)	L.Georget (Fra)	M.Garin (Fra)
2. Marseille	374km	H.Aucouturier (Fra)	L.Georget (Fra)	E.Grange (Fra)	M.Garin (Fra)
3. Toulouse	434km	H.Aucouturier (Fra)	E.Brangé (Fra)	J.Samson, (Bel)	M.Garin (Fra)
4. Bordeaux	268km	C.Laeser (Zwi)	J.Samson (Bel)	R.Muller (Ita)	M.Garin (Fra)
5. Nantes	425km	M.Garin (Fra)	A.Pasquier (Fra)	L.Pothier (Fra)	M.Garin (Fra)
6. Parijs	460km	M.Garin (Fra)	F.Augereau (Fra)	J.Samson (Bel)	M.Garin (Fra)

In deze Tour konden renners per etappe inschrijven. Ook renners die in eerder etappes waren uitgevallen konden weer opnieuw meedoen, maar deden natuurlijk niet meer mee voor het Algemeen Klassement. Zo won Aucouturier de 2e en 3e etappe, terwijl hij uitviel in de 1e etappe.

Klassementen

Winnaar Ploegenklassement: La Francaise Frankrijk
 Winnaar Rode Lantaarn: Arsene Millocheau Frankrijk

Eerste vijf in het Eindklassement van de Tour de France van 1903:

1903 M.Garin (Fra) L.Pothier (Fra) F.Augereau (Fra) R.Muller (Fra) Fischer (Fra)

-.-

Tour de France van 1904:

In 1904 ging de tweede Tour de France van start op 2 juli in Parijs. Hij eindigde op 24 juli in Parijs. Er stonden 88 renners aan de start. Een Tour, die volgens de Franse pers, tevens de laatste zou zijn..... Het leek erop dat de

wedstrijd, na het succes van de editie 1903, aan de eigen populariteit ten onder dreigde te gaan. Vooral de hartstochten van de vele supporters, namen ongekende vormen aan. In de tweede rit naar Marseille liep het volledig uit de hand. In St.Etienne sleurden aanhangers van de regionale held Antoine Faure, de andere renners van hun fietsen. In Nîmes barricadeerden leden van de plaatselijke motorclub de route, omdat hun stadgenoot Ferdinand Payan gestraft was wegens het vasthouden aan een... motor. De motorvrienden gingen er even hard op los, als de supporters in St.Etienne. Met behulp van het startpistool en de politie kon

de organisatie, die voor 't eerst in een automobiel de koers volgde, uiteindelijk een doorgang voor de renners afdwingen.

Maurice Garin won ook dit jaar de eerste rit, en één van zijn voornaamste tegenstanders Hippolyte Aucouturier verloor daar al heel veel tijd door verschillende valpartijen. Hij won wel 4 andere etappes, maar kon zijn opgelopen achterstand niet meer goed maken. Eenmaal in Parijs bleek Maurice Garin zijn tweede eindzege te hebben geboekt, ditmaal met een voorsprong van slechts drieëneenhalve minuut op Lucien Pothier. Maar de feestvreugde was helaas van korte duur. De Franse wielerbond weigerde de uitslag wegens alle onregelmatigheden, zoals het gedeeltelijk 'rijden' van de route per openbaar vervoer, te erkennen.

Een flink aantal renners, waaronder de eerste vier van het eindklassement, werd uit de uitslagen verwijderd en Lucien Pothier werd geschorst voor het leven. Maurice Garin kreeg een startverbod van twee jaar. De zege ging uiteindelijk naar Henri Cornet, zie foto hierboven, die bijna drie uur achterstand had op Maurice Garin. De laatste renner die in Parijs over finish kwam, deed er ruim 101 uur langer over..... Maar laten we nog even wat uitgebreider naar deze tweede tour gaan kijken, met behulp van een artikel uit Historia: 'De allerergste Tour de France ooit' een artikel van Ebbe Fischer (04-07-2010)

De Tour de France van 1904 wordt een schandaal. De wielers hielden nemen stiekem de trein of zitten elkaar

onreglementair dwars. Tourcommissarissen hanteren geladen wapens tegen de woedende toeschouwers. Bijna was de tweede Tour de laatste. De Fransman Maurice Garin roept zelfbewust luid naar de Franse verslaggevers die zich rondom hem hebben verzameld: 'Als ik vóór Parijs niet word vermoord, ga ik de Tour winnen.' De wielers won het jaar daarvoor, in 1903, de eerste Tour de France en is zojuist als eerste in Lyon over de eindstreep gegaan, na de 467 kilometer lange eerste etappe van de Tour de France 1904. Garin is ontzet: de renners werden voortdurend aangevallen door gewelddadige types, die vooral de koplopers probeerden tegen te houden. Door deze wantoestanden dreigt de Tour de France, die nog maar net bestaat, alweer ter ziele te gaan. En het leek juist zo goed te beginnen. Meteen in de eerste etappe vindt er een belangrijke demarrage plaats, waarmee het publiek op zijn wenken wordt bediend. Titelverdediger Maurice Garin en Lucien Pothier maken zich los van

het peloton en werken goed samen in de eerste etappe van Parijs naar Lyon. Onder de hete Franse zon trappen ze als bezetenen op hun geavanceerde racefietsen van 25 kilo. Het zal nog uren duren voor de renners kunnen rusten na hun rit over de abominabele Franse wegen. De twee rekenen er niet op voor het donker de finish te bereiken.

Maurice Garin – hij kwam als eerste over de streep, maar won niet. Henri Cornet – niet als eerste over de streep, maar hij won toch. Halverwege de rit, ver van de officiële bevoorrading, krijgt Garin de hongerklop. Hij legt contact met de volgauto en dreigt zich terug te trekken als hij geen hulp krijgt. Dat is tegen de regels, maar omdat Garin het jaar daarvoor de eerste Tour heeft gewonnen, is hij belangrijk voor de publiciteit. Hij krijgt proviand. Na 16 uur fietsen over de stoffige zandwegen gaat de zon onder. Uit het donker doemt naast de twee renners een auto op. Vier gemaskerde mannen kijken naar de uitgeputte renners. Als deze omkijken, vallen de mannen hen aan. De renners kunnen de klappen maar net ontwijken.

Met grote moeite houden ze het tempo vast, al volgt de auto hen kilometers lang terwijl de belagers schreeuwen, dreigen en proberen hen van de weg te duwen. Garin en Pothier slingeren gevaarlijk over de weg, en blijven maar met moeite overeind. Als er een officiële volgauto nadert, slaan de belagers op de vlucht. Dit is nog maar een voorproefje van wat de renners in deze Tour de France te wachten staat. Beide mannen zijn ervan overtuigd dat de overvallers worden betaald door hun concurrenten. Op hetzelfde moment rijdt de Fransman Pierre Chevallier uren achter hen, helemaal in de staart van het peloton. Meermalen wordt hij op achterstand gezet, maar aldoor komt hij verrassend terug. Vals spelen is in het donker gemakkelijk. Welwillende mensen uit de buurt geven hem een lift in hun auto.

Maurice Garin heeft de eerste etappe gewonnen, een paar seconden voor Pothier. Maar die avond klaagt een van de andere favorieten, Hippolyte Aucouturier, boos bij de Tourleiding dat hij constant werd belaagd door concurrenten. Steeds opnieuw botsten renners tegen hem aan, zodat hij ten val kwam. De verhalen zijn voer voor de schrijvende pers nu het grote publiek belangstelling krijgt voor de Tour. De Tour de France is in Frankrijk al heel populair. Het blad L'Auto, de officiële organisator van de Tour, beleeft gouden dagen met een fors gestegen oplage, en in het hele land verheugen de mensen zich erop de renners door hun geboorteplaats te zien rijden.

Maar nu bereiken geruchten over onregelmatigheden elke uithoek van de republiek, en als een smeulend vuurtje verspreidt de woede zich over het land, met dramatische gevolgen. De tweede etappe gaat over de Col du Grand Bois bij St. Etienne. Een steile klim van 12 kilometer, voorafgaand aan de Alpen. Gemiddelde stijging 5,2%, hoogste top op 1161 meter. Een grote schare toeschouwers wacht boven in spanning. Ze hebben over het bedrog gehoord en als de renners de top naderen, klinken de kreten: 'Weg met Garin! Leve Fauré! Dood aan alle anderen!' De menigte blokkeert de weg en de renners moeten afstappen. De mensenmassa steunt loyaal de plaatselijke held Antoine Fauré, die als enige mag doorrijden. Verschillende mannen gaan met knuppels Maurice Garin te lijf. Al gauw wordt het geluid van een motor hoorbaar en in de volgende haarspeldbocht komt een volgauto in zicht. Als Tourcommissaris Georges Lefèvre ziet wat er gebeurt, ontsteekt hij in woede. Hij grijpt in een opwelling zijn pistool en vuurt over de menigte heen. Bij het geluid van de schoten en de aanblik van de opgewonden Tourcommissaris trekken de geweldplegers zich terug. Onder een scheldkannonade vervolgen de renners hun weg over de berg. Een grote groep renners zoekt elkaar op tijdens de lange afdaling en blijft de volgende 250 kilometer bij elkaar. Hippolyte Aucouturier wint de massasprint in

Marseille nipt. Wonderlijk genoeg is hij niet meer gevallen na zijn klacht de vorige dag. 's Avonds wordt de onbekende Ferdinand Payan gediskwalificeerd omdat hij zich heeft vastgehouden aan een auto-.

In de derde etappe gaat het peloton door de stad Nîmes, niet ver van de Middellandse Zee. De uit de race gehaalde Ferdinand Payan komt uit deze contreien. Wanneer de renners het centrum naderen en het Romeinse amfitheater boven de rode daken zien opdoemen, worden ze door een horde opgewonden toeschouwers luid toe-geschreeuwd: 'De Tour zal nooit door Nîmes gaan!' Al snel ontwaart de kopgroep spijkers op de weg, en verderop glasscherven. Verschillende renners krijgen een lekke band. Maar het peloton rijdt door. Vanuit de smalle kronkelige straatjes gooit iemand een steen en dat is het startsein. De menigte stort zich op de weg en valt de renners aan. Maar deze keer zijn de commissarissen voorbereid en ze vuren onmiddellijk waarschuwingsschoten af. Het gepeupel trekt zich terug.

De Tourleiding weet nu hoe te handelen en de dagen erna zit de organisatie in de volgauto's klaar met geladen pistool. Ook de politie is gemobiliseerd. De ongeregelheden trekken veel belangstelling en L'Auto verkoopt geweldig, al vraagt hoofdredacteur Henri Desgrange zich wel af welke krachten hij in vredesnaam heeft ontketend. De vierde etappe verloopt zonder noemenswaardig geweld, en de hoofdredacteur haalt opgelucht adem. Lucien Pothier wint in Bordeaux. Bij daglicht zelfs, want de etappe was maar 268 kilometer. Ook de vijfde etappe blijft relatief rustig, de favoriet voor de ritzege Aucouturier wint in Nantes.

De Tourleiding heeft de controle terug en de zesde etappe naar Parijs verloopt weliswaar met protesten langs de kant, maar zonder geweld. In het algemeen klassement leidt Maurice Garin met de paar seconden die hij in de eerste etappe op Pothier won, maar de fanatieke Garin is hier niet tevreden mee. Op het vlakke stuk naar Parijs valt hij aan en hij bereikt zes minuten voor de nummer twee de finish. Een uitgelaten mensenmenigte verwelkomt hem in Parijs. Twee Touroverwinningen uit twee.

De Tourcommissarissen zijn minder enthousiast. Wat zij weten zal de reputatie van de Tour bezoedelen en de Franse wielerveden van het voetstuk doen vallen waar de redactie van L'Auto hen op heeft geplaatst. De Franse journalist Michel Nicolini zei er jaren later over: 'Als de organisatoren hun beslissing al onmiddellijk na de finish hadden genomen, waren ze gelyocht.' De commissarissen nemen daarom de tijd en gaan in conclaaf met de Franse wielerved, de Union Vélocipédique de France. Ze besluiten de zaak voor een tijdje in de ijskast te zetten om de gemoederen te laten bedaren. Pas eind november 1904 komt de Tour zelf met een rapport. Maar liefst 29 renners zijn uit de uitslag geschrapt en worden langdurig geschorst. Daardoor wordt de 20-jarige Henri Cornet de nieuwe, officiële winnaar. Hij is nog steeds de jongste winnaar ooit.

Een paar dagen later brengt de Franse wielerved eveneens een rapport uit. Ook daarin staat dat Maurice Garin niet langer de winnaar is, en bovendien is de hele top vier gediskwalificeerd. Het publiek is geschokt en sportjournalist en Touroprichter Henri Desgrange vreest dat dit het einde van de Tour betekent. 'De Tour de France is dood. Ik ben bang dat deze tweede editie de laatste is. De Tour gaat ten onder aan zijn eigen succes,

aan de blinde hartstocht die erdoor is ontketend en aan de streken en het bedrog van onwetenden en kwaadwillenden', schrijft hij in L'Auto.

Waarom winnaar Maurice Garin en de 28 anderen precies zijn gediskwalificeerd, is nooit bekendgemaakt. Maar de beslissing was gebaseerd op uitspraken van getuigen. Meerdere ooggetuigen zagen renners de trein nemen, in een auto meerijden of aan een auto hangen. Jarenlang lag de documentatie achter slot en grendel, en toen de Duitsers in 1940 Frankrijk binnenvielen, werden de papieren ijlings naar Zuid-Frankrijk vervoerd. Daar verdwenen ze. Garin heeft tot aan zijn dood in 1957 altijd volgehouden dat hij onschuldig was. In L'Auto schreef oprichter van de Tour Henri Desgrange: 'Ons wacht de grote, morele verplichting om de wielersport weer op orde te brengen. En dat kan alleen de Tour de France.'

Tour de France van 1904: Tweede Editie

Aantal ritten van deze tweede Tour: 6

Totale afstand: 2428 km.

Gemiddelde snelheid: 25.265 km/h.

Aantal deelnemers: 88.

Er namen geen Nederlanders deel aan deze Tour van 1904.

Etappe uitslagen van de Tour de France van 1904:

Etappes		Eerste	Tweede	Derde	Klassementsleider
1. Lyon	467km	M.Frederick (Zwi)	G.Gerbi (Ita)	F.Beaugendre (Fra)	M.Frederick (Zwi)
2. Marseille	374km	A.Faure (Fra)	E.Lombard (Bel)	H.Cornet (Fra)	E.Lombard (Bel)
3. Toulouse	423km	H.Cornet (Fra)	F.Beaugendre (Fra)	J.B.Dortignacq (Fra)	H.Cornet (Fra)
4. Bordeaux	268km	F.Beaugendre (Fra)	P.Jousselin (Fra)	H.Cornet (Fra)	F.Beaugendre (Fra)
5. Nantes	425km	J.B.Dortignacq (Fra)	H.Cornet (Fra)	P.Jousselin (Fra)	H.Cornet (Fra)
6. Parijs	471km	J.B.Dortignacq (Fra)	L.Colsaet (Bel)	H.Cornet (Fra)	H.Cornet (Fra)

Klassementen

Winnaar Ploegenklassement: La Francaise Frankrijk
 Winnaar Rode Lantaarn: Antoine Deflotriere Frankrijk

Eerste vijf in het Eindklassement van de Tour de France van 1904:

1904 H.Cornet (Fra) J.B.Dortignacq (Fra) P.Jousselin (Fra) Catteau (Fra) Fily (Fra)

--

Tour de France van 1905:

In 1905 ging de derde Tour de France van start op 9 juli in Parijs, en eindigde op 30 juli ook in Parijs. Er namen geen Nederlanders aan deze Tour deel. Na de schokkende Ronde van 1904, durfde organisator Henri

Desgrange toch een derde editie aan. Wel wilde hij de enorme tijdverschillen in de koers beperken en zo de spanning terugbrengen. Daarom besloot men tot een puntenklassement op basis van één punt per 5 minuten achterstand, met een maximum van 10 punten.

Ook werden lange ritten geschrapt, zodat er niet meer in het donker hoefde te worden gefietst. Daar stond tegenover dat het aantal ritten van zes naar elf werd uitgebreid. In de eerste rit naar Nancy ging het echter al mis. Tegenstanders van de koers hadden vele kilometers lang kopspijkers op de route gestrooid en slechts één

renner kwam zonder lekke band aan de finish. Door de tijdrovende reparaties bereikten slechts zestien deelnemers op tijd Nancy, vijftien anderen kwamen na de sluiting van de controle aan en de rest had de trein genomen.

Tour de France van 1905: Derde Editie

Er stonden 60 renners aan de start.

Aantal ritten: 11.

Totale afstand: 2994 km.

Gemiddelde snelheid: 27.107 km/h.

Aantal deelnemers: 60.

Aantal uitvallers: 36.

Henri Desgrange wilde de koers stoppen, maar de renners haalden hem over niet op te geven. De volgende dag mocht iedereen weer vertrekken. In de tweede rit was er een sportieve sensatie: de renners werden voor de eerste maal over een col gestuurd, de Ballon d'Alsace.

René Pottier werd daar onsterfelijk, door als enige zonder af te stappen deze hindernis te nemen. De berg, met

een onverhard wegdek, beklom hij met een gemiddelde van 20 km/u. Het werd tevens zijn laatste wapenfeit in deze Ronde, want een dag later moest hij met een ernstige knieblesure opgeven.

De tweestrijd om de zege ging verder tussen Louis Trousselier (bijnaam Trou-Trou), zie foto hiernaast, en de ervaren Hippolyte Aucouturier. Ondanks 20 minuten winst in de zware bergrit naar Toulon (met o.a. de Col de Bayard) moest Aucouturier in Parijs genoeg nemen met een tweede plek. De organiserende krant l'Auto had inmiddels met trots gemeld dat de renners over het traject Grenoble-Gap driemaal zo snel waren geweest als de oude diligence met zes paarden (plus vier extra bij beklimmingen). De Tour leefde nog.

Etappe uitslagen van de Tour de France van 1905:

Etappes	Eerste	Tweede	Derde	Klassementsleider
1 Nancy	340km L.Trousselier (Fra)	J.B.Dortignacq (Fra)	R.Pottier (Fra)	L.Trousselier (Fra)

2. Besancon	229km	H.Aucouturier (Fra)	R.Pottier (Fra)	L.Trousselier (Fra)	R.Pottier (Fra)
3. Grenoble	372km	L.Trousselier (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	A.Ringeval (Fra)	L.Trousselier (Fra)
4. Toulon	342km	H.Aucouturier (Fra)	L.Trousselier (Fra)	J.B.Dortignacq (Fra)	L.Trousselier (Fra) H.Aucouturier (Fra)
5. Nimes	192km	L.Trousselier (Fra)	M.Decaup (Fra)	E.Georget (Fra)	L.Trousselier (Fra)
6. Toulouse	307km	J.B.Dortignacq (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	L.Trousselier (Fra)	L.Trousselier (Fra)
7. Bordeaux	268km	L.Trousselier (Fra)	P.Pautrat (Fra)	M.Decaup (Fra)	L.Trousselier (Fra)
8. La Rochelle	257km	H.Aucouturier (Fra)	J.B.Dortignacq (Fra)	L.Trousselier (Fra)	L.Trousselier (Fra)
9. Rennes	266km	L.Trousselier (Fra)	M.Decaup (Fra)	J.B.Dortignacq (Fra)	L.Trousselier (Fra)
10. Caen	168km	J.B.Dortignacq (Fra)	M.Decaup (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	L.Trousselier (Fra)
11. Parijs	253km	J.B.Dortignacq (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	H.Aucouturier (Fra)	L.Trousselier (Fra)

Klassementen

Winnaar Rode Lantaarn: Clovis Lacriox Frankrijk
 Winnaar Ploegenklassement Peugeot Frankrijk

Louis Trousselier, de winnaar van de Tour de France van 1905, was een van de allereerste wielrenners die een sponsor had, en wel Peugeot. (Zie afbeelding volgende bladzijde)

Eerste vijf in het Eindklassement van de Tour de France van 1905:

1905 L.Trousselier (Fra) H.Aucouturier (Fra) J.B.Dortignacq (Fra) E.Georget (Fra) L.Petit-Breton (Fra)

Tour de France van 1906:

De vierde editie van de Ronde van Frankrijk ging van start op 4 juli 1906 in Parijs, en eindigde op 29 juli eveneens in Parijs. Er stonden 82 renners aan de start. De introductie van de bergen in de voorgaande Tour,

was een groot succes gebleken, daarom werden in dit jaar niet alleen de Vogezen maar ook het Centraal Massief en de Pyreneeën in de ronde opgenomen.

De eerste etappe eindigde in Lille, terwijl de tweede etappe in Dowaai startte; het was voor het eerst dat een etappe niet startte in dezelfde plaats als waar de vorige etappe eindigde. Voor het eerst werd ook een ander land aangedaan. In de tweede etappe werd de grens van Duitsland overschreden in Elzas-Lotharingen (toen nog een deel van Duitsland). Ook nieuw was de introductie van de zogenaamde flamme rouge

(rode vlag) in deze Tour te vinden. Deze vlag moest aangeven dat de renners nog maar één kilometer van de finish waren verwijderd.

René Pottier, de uiteindelijke winnaar van deze Tour (zie foto), bouwde zijn overwinning op in de bergen. Net als het jaar voordien, reed hij als eerste over de Ballon d'Alsace. Na een solovlucht van 220 km kwam hij in Dijon aan, met 48 minuten voorsprong op zijn "leerling" Georges Passerieu.

René Pottier bevestigde zijn superioriteit als klimmer op de Col de Laffrey en de Col Bayard. Hij zou uiteindelijk vijf ritten winnen, waarvan vier bergritten. Tijdens de rit van Dowaai naar Nancy, werden alle renners slachtoffer van één of meerdere lekke banden, slechts één renner bleef hiervan gespaard, namelijk Lucien Petit-Breton. Vier renners, Gabory, Carrère, Garban en Tivache werden in Dijon uit de ronde gezet, ze hadden namelijk de trein genomen.

Tour de France van 1906: Vierde Editie

Aantal ritten: 13.

Totale afstand: 4545 km.

Gemiddelde snelheid: 24,463 km/u.

Aantal deelnemers: 82.

Aantal uitvallers: 68.

Er namen geen Nederlanders deel aan de Tour van 1906.

Etappe uitslagen van de Tour de France van 1906:

Etappes		Eerste	Tweede	Derde	Klassementsleider
1 Lille	275km	E.Georget (Fra)	G.Passerieu (Fra)	L.Trousselier (Fra)	E.Georget (Fra)
2 Nancy	400km	R.Pottier (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	M.Decaup (Fra)	R.Pottier (Fra)
3 Dijon	416km	R.Pottier (Fra)	G.Passerieu (Fra)	M.Cadolle (Fra)	R.Pottier (Fra)
4 Grenoble	311km	R.Pottier (Fra)	M.Cadolle (Fra)	J.B.Dortignacq (Fra)	R.Pottier (Fra)
5 Nice	345km	R.Pottier (Fra)	G.Passerieu (Fra)	E.Christophe (Fra)	R.Pottier (Fra)
6 Marseille	308km	G.Passerieu (Fra)	R.Pottier (Fra)	M.Cadolle (Fra)	R.Pottier (Fra)
7 Toulouse	480km	L.Trousselier (Fra)	G.Passerieu (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	R.Pottier (Fra)
8 Bayonne	296km	J.B.Dortignacq (Fra)	L.Trousselier (Fra)	R.Pottier (Fra)	R.Pottier (Fra)
9 Bordeaux	338km	L.Trousselier (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	J.B.Dortignacq (Fra)	R.Pottier (Fra)
10 Nantes	377km	L.Trousselier (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	G.Passerieu (Fra)	R.Pottier (Fra)
11 Brest	328km	L.Trousselier (Fra)	R.Pottier (Fra)	G.Passerieu (Fra)	R.Pottier (Fra)
12 Caen	412km	G.Passerieu (Fra)	R.Pottier (Fra)	L.Trousselier (Fra)	R.Pottier (Fra)
13 Parijs	259km	R.Pottier (Fra)	G.Passerieu (Fra)	L.Trousselier (Fra)	R.Pottier (Fra)

Klassementen

Winnaar Ploegenklassement Peugeot Frankrijk
 Winnaar Rode Lantaarn Georges Bronchard Frankrijk

Eerste vijf het Eindklassement van de Tour de France van 1906:

1906 R.Pottier (Fra) G.Passerieu (Fra) L.Trousselier (Fra) L.Petit Breton (Fra) E.Georget (Fra)

--

Tour de France van 1907:

De 5e editie van de Ronde van Frankrijk ging van start op 8 juli 1907 in Parijs, alwaar de ronde op 4 augustus ook eindigde.

Tour de France van 1907: Vijfde Editie

Aantal ritten: 14
Totale afstand: 4488 km
Gemiddelde snelheid: 28,47 km/u
Aantal deelnemers: 93
Aantal uitvallers: 60

De Ronde van Frankrijk was in enkele jaren uitgegroeid tot een evenement van formaat. Voor de eerste lustrumronde meldden zich maar liefst 93 renners. Alle Franse dagbladen

volgden de wedstrijd nu op de voet en daarmee had de onverzettelijke Henri Desgrange een grote slag gewonnen. Henri Desgrange had bovendien begrepen, dat bergetappes een garantie waren voor spektakel en hij schotelde de renners daarom nog meer cols voor. De Ronde van 1907 zou daardoor echter ook de

geschiedenis ingaan als één van de meest dramatische Rondes in de gehele Tourgeschiedenis. Bij het vertrek van deze Ronde in Parijs, lag het er al duimendik bovenop, dat deze Tour een tweestrijd zou worden tussen de ploegen van Alcyon en Peugeot. Alcyon startte met drie kopmannen, namelijk Louis Trousselier, Marcel Cadolle en Léon Georget. Peugeot rekende vooral op Émile Georget. De eerste rit werd gewonnen door Louis Trousselier, die graag zijn overwinning van 1905 wilde herhalen. Émile Georget diende zich de volgende dag echter al aan als een serieuze concurrent.

In de eindsprint in Metz vochten Georget en Trousselier verbeten om de dagprijs. Georget leek het te halen, maar de jury besliste, dat beide renners gelijk eindigden. Zo werd de kerk in het midden gehouden. In de volgende ritten was Émile Georget echter onweerstaanbaar en hij veroverde de eerste plaats in het algemeen klassement. In de Alpenritten was Georget ook meedogenloos, en hij loste al zijn tegenstanders.

Vaster dan ooit had de Peugeot-renner Georget nu de leiding in deze Tour in handen. In de zevende etappe van Nice naar Nîmes speelde zich het eerste drama van deze Tour af. In de eindsprint moest Cadolle even inhouden om een betere positie te kunnen innemen. In zijn haast om het verloren terrein terug te winnen, reed hij in volle vaart tegen een kar, die aan de kant van de weg stil stond. Hij maakte een afgrijselijke val. Het handvat van zijn stuur stak dwars door zijn knie. De kniebanden waren zo erg geraakt, dat hij al op 21-jarige leeftijd moest stoppen met de wielersport. De sterke Cadolle, die op het moment van zijn val, tweede stond in het algemeen klassement, hield aan dit ongeluk een stijf been over. In de negende rit werd de leider Émile Georget door pech gestuit. In de etappe van Toulouse naar Bayonne brak zijn frame en volgens de toenmalige reglementen moest hij de schade eigenhandig gaan herstellen. Georget wist dat het zelf herstellen hem minstens een achterstand van 5 uur zou opleveren en verwisselde, in strijd met de reglementen, van fiets. Alcyon hoorde dit, protesteerde natuurlijk hevig, en eiste de uitsluiting van Émile Georget.

De wedstrijdleiding voelde er weinig voor, om een man als Georget uit de koers te nemen, en verwees hem naar de laatste plaats van deze rit. Het ontnam hem alle kans om deze Ronde nog te winnen, maar zo bleef hij wel in de wedstrijd. De Alcyon's waren het met deze beslissing in het geheel niet eens, en staakten gezamenlijk uit protest de strijd. Door deze onbezonnen daad van de Alcyon-ploeg, verloor de Tour voor een groot deel alle aantrekkingskracht. Lucien Petit-Breton (zie foto) nam nu de leiding in het klassement over en werd verder niet meer bedreigd. Émile Georget zou in deze Tour nog een etappe op zijn naam brengen en behaalde nog een hele reeks ereplaatsen. Maar in het Algemeen Eindklassement moest de morele winnaar echter genoegen nemen met de derde plaats.

Etappe uitslagen van de Tour de France van 1907:

Etappes		Eerste	Tweede	Derde	Klassementsleider	
1	Roubaix	272km	L.Trousselier (Fra)	M.Cadolle (Fra)	L.Georget (Fra)	L.Trousselier (Fra)
2	Metz	398km	E.Georget (Fra)	L.Trousselier(Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	L.Trousselier (Fra)
3	Belfort	259km	E.Georget (Fra)	H.Lignon (Fra)	F.Faber (Lux)	E.Georget (Fra)
4	Lyon	309km	M.Cadolle (Fra)	E.Georget (Fra)	L.Ganna (Ita)	E.Georget (Fra)
5	Grenoble	311km	E.Georget (Fra)	F.Faber (Lux)	L.Ganna (Ita)	E.Georget (Fra)
6	Nice	345km	G.Passerieu, (Fra)	E.Georget (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	E.Georget (Fra)
7	Nimes	345km	E.Georget (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	L.Trousselier (Fra)	E.Georget (Fra)
8	Toulouse	303km	E.Georget (Fra)	G.Garrigou (Fra)	G.Passerieu (Fra)	E.Georget (Fra)
9	Bayonne	299km	L.Petit-Breton (Fra)	G.Passerieu (Fra)	G.Garrigou (Fra)	E.Georget (Fra)
10	Bordeaux	269km	G.Garrigou (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	E.Georget (Fra)	E.Georget (Fra)
11	Nantes	391km	L.Petit-Breton (Fra)	G.Passerieu (Fra)	G.Garrigou (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)
12	Brest	321km	G.Garrigou (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	E.Georget (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)
13	Caen	415km	E.Georget (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	G.Garrigou (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)
14	Parijs	215km	G.Passerieu (Fra)	E.Georget (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)

Klassementen

Winnaar Ploegen Klassement: Peugeot Frankrijk
Winnaar Rode Lantaarn: Albert Chartier Frankrijk

Eerste vijf van het Eindklassement van de Tour de France van 1907:

1907 L.Petit-Breton(Fra) G.Garrigou (Fra) E.Georget (Fra) G.Passerieu (Fra) Beaugendre(Fra)

--

Ronde van Frankrijk van 1908

De zesde editie van de Ronde van Frankrijk werd gehouden van 13 juli tot 9 augustus 1908. De zege van Lucien Petit-Breton in de Tour van 1907 werd enorm bekritiseerd. Boze tongen noemden hem zelfs een tweederangs winnaar, die zijn zege uitsluitend te danken zou hebben aan de uitsluiting van Emile Georget. Lucien Petit-Breton wilde daarom in deze Tour van 1908 graag het een en ander recht zetten, om zo te laten zien dat hij ook een Tour gewoon kon winnen, en niet alleen door tegenslag van anderen. In de eerste etappe van deze Tour dreigde het echter al uit de hand te lopen, toen Georges Passerieu met 5 minuten voorsprong in Roubaix arriveerde. In de tweede rit zette Petit-Breton deze 'verginging' al recht met een ritzege, die hem weer zijn zelfvertrouwen terug schonk. In de derde rit diende zich echter nog een serieuze rivaal aan, die het Petit-Breton nog uiterst lastig zou maken.

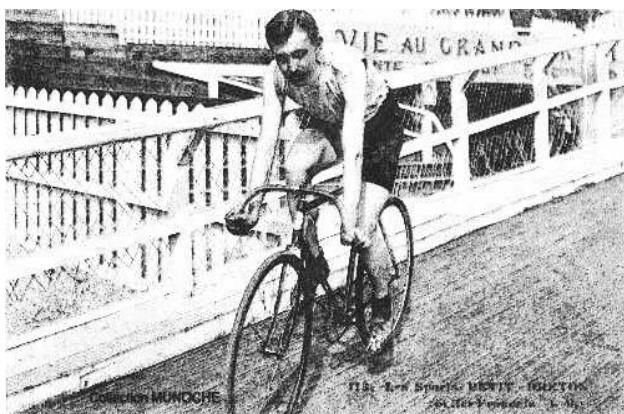
Ronde van Frankrijk van 1908: Zesde Editie

- Aantal ritten:** 14
- Totale afstand:** 4488 km
- Gemiddelde snelheid:** 28.740 km/u
- Aantal deelnemers:** 114
- Aantal uitvallers:** 78

De Luxemburger François Faber won twee ritten op rij en werd meteen de zwaarste concurrent voor de eindzege. In de bergetappe van Lyon naar Grenoble, met de beklimming van de Col de la Porte, deelde Georges Passerieu opnieuw een gevoelige slag uit. Hij zette Faber én Petit-Breton op een achterstand van 20 minuten. Het puntensysteem speelde op

dat moment de geklopten volledig in de kaart, en de strijd was daardoor nog lang niet beslist.

In de zevende etappe van deze Tour, van Nice naar Nîmes moesten de renners dwars door de Crau-woestijn, waar het verstikkend heet was. Lucien Petit-Breton voelde zich er als een vis in het water en loste al zijn tegenstanders. Ook in de negende rit van Toulouse naar Bayonne declasserde hij zijn tegenstrevers en toen

leek er voor de sprinter Petit-Breton geen vuiltje meer aan de lucht te zijn. Lucien Petit-Breton was immers geen sterk klimmer, maar de bergen had hij prima overleefd. Met enkel nog een aantal vlakke ritten voor de boeg, kon de nerveuze sprinter niet veel meer gebeuren. In de elfde rit vernederde Lucien Petit-Breton nogmaals al zijn tegenstanders. Eén voor één reed hij ze uit zijn wiel. Hij speelde met zijn tegenstrevers als een kat met een muis.

Tegen deze sterke Lucien Petit-Breton viel voor de andere renners weinig te beginnen. Toch probeerden de overgebleven concurrenten in de volgende ritten Petit-Breton nog af te matten. Om beurten demarreerden zij en telkens moest de leider ze terug halen. Met een brede grijns op zijn gezicht zette Lucien Petit-Breton steeds weer de zaken recht. Hij zou iedereen wel eens laten zien, dat hij geen toevalswinnaar was, maar dat hij écht de sterkste renner van deze Tour was. Bovendien kon hij voor een stunt zorgen door als eerste renner voor de tweede achtereenvolgende maal de Tour de France te winnen. Die gedachte alleen al gaf Petit-Breton vleugels en in de laatste etappe sloeg hij daarom nog eens toe. De Breton, die een maand lang heel Frankrijk in grote spanning had gehouden, beleefde op weg naar het Parc des Princes een ware triomftocht. Met een fraaie ritzege in de allerlaatste rit onderstreepte Lucien Petit-Breton zijn meesterschap. Hij had alle critici de mond gesnoerd en vestigde met zijn tweede opeenvolgende Tourzege een nieuw record.

Etappe uitslagen van de Tour de France van 1908:

Etappes		Eerste	Tweede	Derde	Klassementsleider
1 Roubaix	272km	G.Passerieu (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	E.Paul (Fra)	G.Passerieu (Fra)
2 Metz	398km	L.Petit-Breton (Fra)	G.Passerieu (Fra)	L.Ganna (Ita)	G.Passerieu (Fra)
3 Belfort	259km	F.Faber (Lux)	L.Petit-Breton (Fra)	G.Garrigou (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)
4 Lyon	309km	F.Faber (Lux)	G.Garrigou (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)
5 Grenoble	311km	G.Passerieu (Fra)	F.Faber (Lux)	L.Petit-Breton (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)
6 Nice	345km	J.B.Dortignacq (Fra)	G.Passerieu (Fra)	M.Brocco (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)
7 Nimes	345km	L.Petit-Breton (Fra)	G.Gerbi (Ita)	L.Ganna (Ita)	L.Petit-Breton (Fra)
8 Toulouse	303km	F.Faber (Lux)	L.Petit-Breton (Fra)	G.Passerieu (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)
9 Bayonne	299km	L.Petit-Breton (Fra)	G.Rossignoli (Ita)	G.Garrigou (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)
10 Bordeaux	269km	G.Paulmier (Fra)	G.Passerieu (Fra)	F.Faber (Lux)	L.Petit-Breton (Fra)
11 Nantes	391km	L.Petit-Breton (Fra)	G.Passerieu (Fra)	F.Faber (Lux)	L.Petit-Breton (Fra)
12 Brest	321km	F.Faber (Lux)	G.Garrigou (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)
13 Caen	415km	G.Passerieu (Fra)	F.Faber (Lux)	L.Petit-Breton (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)
14 Parijs	251km	L.Petit-Breton (Fra)	F.Faber (Lux)	H.Cornet (Fra)	L.Petit-Breton (Fra)

Klassementen

Winnaar Ploegen klassement: Peugeot Frankrijk
 Winnaar Rode Lantaarn Henri Anthoine Frankrijk

Eerste vijf van het Eindklassement van de Tour de France van 1908:

1908 L.Petit-Breton (Fra) F.Faber (Lux) G.Passerieu (Fra) G.Garrigou (Fra) L.Ganna (Ita)

--

Ronde van Frankrijk van 1909

De 7e editie van de Ronde van Frankrijk werd gehouden van 5 juli tot 1 augustus 1909.

Ronde van Frankrijk van 1909: Zevende Editie

Aantal etappes: 14
Totale afstand: 4497 km
Gemiddelde snelheid: 28,658 km/u
Aantal deelnemers: 150
Aantal uitvallers: 95

Er namen geen Nederlanders deel aan deze Tour van 1909. Voor de Ronde van Frankrijk van 1909 meldde zich een recordaantal deelnemers. Maar liefst 150 renners gingen in Parijs van start. Tot de favorieten werden gerekend de winnaar van 1905 Louis Trousselier, de nummer twee van de vorige Tour François Faber, Octave Lapize en Gustave Garrigou. De winnaar van de beide vorige edities, Lucien Petit-Breton, verscheen niet aan de start. De renners hadden het in deze Tour niet zo best getroffen met het weer. West-Europa werd op dat

moment geteisterd door een groot en langdurig noodweer, waardoor deze ronde een echte helletocht zou worden.

De wegen waren vaak herschapen in modderpoelen en daardoor bijna onbegaanbaar voor de wielrenners. Veertien dagen lang werd de koers door de weersomstandigheden onmenselijk lastig gemaakt. Hoewel de renners vreselijk moesten afzien, had één man blijkbaar geen last van al die ellende. De Luxemburger François Faber, die in 1908 al met de tweede plaats zijn klasse had getoond, leek wel een man van een andere planeet. In zijn zwart-gele katoenen trui met blote armen en met een slijkbril voor de ogen, ging hij er keer op keer op los. De Luxemburgse reus lachte om de ontketende natuurelementen en verpletterde al zijn tegenstanders.

De eerste etappe verliep nog vrij rustig, maar toen was het weer ook nog redelijk. De Belg Cyrille Van Hauwaert won deze rit in een sprint vóór François Faber. 's Nachts brak er echter een hevige storm los, die het weer volledig deed omslaan. IJzige wind, slagregens en bijtende koude teisterden het peloton en in dit weer voelde

François Faber zich in zijn element. Al vrij snel na de start ontvluchtte Faber het peloton. Pas aan de finish in Metz zag de meute hem weer terug. De jonge Fransman Octave Lapize kwam 33 minuten later als tweede binnen. Faber had flinke klappen uitgedeeld, maar hij was nog lang niet aan het einde van zijn latijn. Ook de volgende dagen geselde de regen voortdurend het peloton. Faber deerde dat niet en hij won zo 5 ritten op rij, allen met een grote voorsprong. Het deelnemersveld was onder de mokerslagen van de Luxemburger sterk uitgedund. Op aandrang van zijn ploegleider en de organisatie deed Faber het daarna wat kalmer aan. De krachtmens Faber was volgens zijn tijdgenoten in staat geweest om anders alle ritten met voorsprong te winnen. Een renner, die zó tegen regen en koude bestand was, die zó spotte met alle atmosferische moeilijkheden, dat was nog nooit voorgekomen.

In de resterende ritten zou de strijd zich dus vooral toespitsen om de tweede plaats. Gustave Garrigou had de beste papieren, maar hij kreeg toch nog vrij onverwacht af te rekenen met Jean Alavoine. Ondanks twee ritzeges kon Alavoine de ervaren en sluwe Garrigou niet van de tweede plaats verdringen. De eindzege van François Faber kwam geen enkel moment meer in gevaar.

Etappe uitslagen van de Tour de France van 1909:

Etappes		Eerste	Tweede	Derde	Klassementsleider
1 Roubaix	272km	C.v.Hauwaert (Bel)	F.Faber (Lux)	O.Lapize (Fra)	C.v.Hauwaert (Bel)
2 Metz	398km	F.Faber (Lux)	O.Lapize (Fra)	H.Cornet (Fra)	F.Faber (Lux)
3 Belfort	259km	F.Faber (Lux)	G.Garrigou (Fra)	E.Christophe (Fra)	F.Faber (Lux)
4 Lyon	309km	F.Faber (Lux)	C.Ménager (Fra)	G.Garrigou (Fra)	F.Faber (Lux)

5	Grenoble	311km	F.Faber (Lux)	G.Garrigou (Fra)	C.v.Hauwaert (Bel)	F.Faber (Lux)
6	Nice	346km	F.Faber (Lux)	J.Alavoine (Fra)	P.Duboc (Fra)	F.Faber (Lux)
7	Nimes	345km	E.Paul (Fra)	L.Trousselier (Fra)	G.Garrigou (Fra)	F.Faber (Lux)
8	Toulouse	303km	J.Alavoine (Fra)	E.Paul (Fra)	C.v.Hauwaert (Bel)	F.Faber (Lux)
9	Bayonne	299km	C.Ménager (Fra)	J.Maitron (Fra)	G.Fleury (Fra)	F.Faber (Lux)
10	Bordeaux	269km	F.Faber (Lux)	P.Duboc (Fra)	G.Garrigou (Fra)	F.Faber (Lux)
11	Nantes	391km	L.Trousselier (Fra)	F.Faber (Lux)	J.Alavoine (Fra)	F.Faber (Lux)
12	Brest	321km	G.Garrigou (Fra)	F.Faber (Lux)	C.v.Hauwaert (Bel)	F.Faber (Lux)
13	Caen	424km	P.Duboc (Fra)	J.Alavoine (Fra)	F.Faber (Lux)	F.Faber (Lux)
14	Parijs	250km	J.Alavoine (Fra)	L.Trousselier (Fra)	F.Faber (Lux)	F.Faber (Lux)

Klassementen

Winnaar Ploegen Klassement: Alcyon Frankrijk
 Winnaar Rode Lantaarn Georges Devilly Frankrijk

Eerste vijf in het Eindklassement van de Tour de France van 1909:

1909 F.Faber (Lux) G.Garrigou (Fra) J.Avaloine (Fra) P.Duboc (Fra) C.v.Hauwaert (Bel)

--

Ronde van Frankrijk van 1910

De 8e editie van de Ronde van Frankrijk werd gehouden van 3 tot 31 juli 1910 en een bepaalde dag uit deze Tour zou bij een heleboel volgers nooit meer uit de herinnering te bannen zijn.. Op 14 juli 1910, het was een rustdag in deze Tour, verdrong namelijk de 22-jarige Franse wielrenner Adolphe Hélière na een zwempartij in de zee. Er namen geen Nederlanders deel aan de Tour van 1910.

Tour de France van 1910: Achtste Editie

Aantal etappes: 15

Totale afstand: 4737 km

Gemiddelde snelheid: 28.680 km/h

Aantal deelnemers: 110

Aantal uitvallers: 69

Voor deze Tour had Henri Desgrange een nieuwe vondst gedaan. Hij stuurde de karavaan voor het eerst de ruige en woeste Pyreneeën in. Hij nam de Tourmalet, de Aubisque, de Aspin en de Peyresourde op in de route. Niet alle renners waren zo opgetogen over deze nieuwe stunt van de Tourdirecteur. Het aantal deelnemers was daardoor teruggelopen tot 110. In de eerste etappe van Parijs naar Roubaix (Robaais), die gewonnen werd

door de Fransman Charles Crupelandt, presenteerde Octave Lapize zich gelijk als een kandidaat-winnaar. Ook François Faber was weer geweldig op dreef en in de tweede rit sloeg de Luxemburger al weer zijn slag.

Faber won ook de vierde etappe en toen de karavaan na negen dagen in Luchon aan de voet van de Pyreneeën arriveerde, voerde de sterke Faber het klassement met grote voorsprong aan. De zware bergrit naar Bayonne kon wel eens van beslissende betekenis zijn. Octave Lapize voelde zich blijkbaar goed thuis in de cols, want hij begon de rit met een grootse vlucht. Eén voor één schudde hij al zijn rivalen van zich af. De Tourmalet, de Aspin en de Peyresourde werden als een gems door Lapize beklommen. Letterlijk en figuurlijk, want de wegen in de woeste Pyreneeën waren in die tijd nog niet zo glad geplaveid als tegenwoordig. Het waren echte geitenpaadjes, maar dat deerde Lapize niet. Hij overwon de bergen als een adelaar en vol vertrouwen begon hij aan de laatste hindernis, de Col d'Aubisque. Op die laatste berg kreeg hij echter een gevoelige tik en hij werd er snel ingehaald door de regionale favoriet Lafourcade, die daarna met een kwartier voorsprong op Lapize de top bereikte. In de lange afdaling naar Bayonne nam Lapize echter alle risico's. Hij liet zich als een steen naar beneden vallen en hij haalde Lafourcade zelfs nog in. De Italiaanse coureur Albini, die aanvankelijk Lapize ook nog was gepasseerd, werd vervolgens in de eindsprint geklopt. Lapize had in deze rit een slagveld aangericht. Bij stukjes en beetjes arriveerde het verbrokkelde veld in Bayonne. Lapize had een aantal concurrenten een gevoelige slag toegebracht en hij was Faber in het klassement heel dicht genaderd.

De strijd zou verder tussen deze twee renners gaan, maar Gustave Garrigou kon het niet nalaten om zijn landgenoot af en toe een handje toe te steken. In de rit van Nantes naar Brest reed Faber lek en Garrigou maakte van de gelegenheid gebruik om te demarreren. Hij nam Lapize mee op sleeptouw en door deze vlucht kon die de leiding van Faber in het Algemeen Klassement overnemen. In de voorlaatste rit poogde Faber wanhopig de zaak nog recht te zetten. In deze lange rit van ruim 400 kilometer koos Faber midden in de nacht het hazenpad. De Luxemburger leek de strijd in zijn voordeel te kunnen gaan beslechten, maar een lekke band strooide roet in het eten. Lapize kwam met de hulp van Garrigou weer bij en er veranderde dus niets in het klassement. De strijd leek toen toch wel definitief beslist, maar in de laatste etappe van Caen naar Parijs kreeg Lapize kort na de start een lekke band. François Faber zag toen zijn kans schoon en demarreerde als een waanzinnige. Hij sprak al zijn reserves aan om in de laatste etappe toch nog voor een stunt te kunnen zorgen. De kansen leken te keren in het voordeel van de ijzersterke Luxemburger, maar een lekke band stuitte ook zijn opmars. Nog nooit had de Tour zo'n boeiend slot gehad. De eindzege ging uiteindelijk naar de man, die als beste de Pyreneeën had bedwongen: De franse wielrenner Octave Lapize.

Etappe uitslagen van de Tour de France van 1910:

Etappes		Eerste	Tweede	Derde	Klassementsleider	
1	Roubaix	269km	C.Crupelandt (Fra)	C.v.Hauwaert (Bel)	O.Lapize (Fra)	C.Crupelandt (Fra)
2	Metz	398km	F.Faber (Lux)	G.Garrigou (Fra)	O.Lapize (Fra)	F.Faber (Lux)
3	Belfort	259km	E.Georget (Fra)	F.Faber (Lux)	G.Garrigou (Fra)	F.Faber (Lux)
4	Lyon	309km	F.Faber (Lux)	E.Azzini (Fra)	L.Trousselier (Fra)	F.Faber (Lux)
5	Grenoble	311km	O.Lapize (Fra)	C.Crupelandt (Fra)	C.v.Hauwaert (Bel)	F.Faber (Lux)
6	Nice	345km	J.Maitron (Fra)	C.Crupelandt (Fra)	A.Blaise (Bel)	F.Faber (Lux)
7	Nimes	345km	F.Faber (Lux)	G.Paulmier (Fra)	O.Lapize (Fra)	F.Faber (Lux)
8	Perpignan	216km	G.Paulmier (Fra)	J.Maitron (Fra)	O.Lapize (Fra)	F.Faber (Lux)
9	Luchon	289km	O.Lapize (Fra)	E.Georget (Fra)	F.Faber (Lux)	F.Faber (Lux)
10	Bayonne	326km	O.Lapize (Fra)	P.Albini (Ita)	F.Faber (Lux)	F.Faber (Lux)
11	Bordeaux	269km	E.Paul (Fra)	C.Cruchon (Fra)	E.Azzini (Fra)	F.Faber (Lux)
12	Nantes	301km	L.Trousselier (Fra)	C.v.Hauwaert (Bel)	G.Garrigou (Fra)	F.Faber (Lux)
13	Brest	321km	G.Garrigou (Fra)	J.Maitron (Fra)	E.Paul (Fra)	O.Lapize (Fra)
14	Caen	424km	O.Lapize (Fra)	G.Garrigou (Fra)	E.Paul (Fra)	O.Lapize (Fra)
15	Parijs	262km	E.Azzini (Fra)	E.Paul (Fra)	C.Ménager (Fra)	O.Lapize (Fra)

Klassementen

Winnaar Ploegen Klassement   Alcyon   Frankrijk
 Winnaar Rode Lantaarn   Constant Collet   Frankrijk

Eerste vijf in het Eindklassement van de Tour de France van 1910:

1910   O.Lapize (Fra)   F.Faber (Lux)   G.Garrigou (Fra)   C.v.Hauwaert (Bel)   C.Cruchon (Fra)

--

Ronde van Frankrijk van 1911

De 9e editie van de Ronde van Frankrijk werd gehouden van 2 tot 30 juli 1911. Van de 84 gestarte coureurs finishten er slechts 28 in Parijs. De Tour was dit jaar bijna 600 kilometer langer dan de Tour van 1910.

Tourdirecteur Henri Desgranges was tot de conclusie gekomen dat het opnemen van de Pyreneeënetappes in de ronde van verleden jaar een publicitair succes was en daarom had hij, om de ronde nog moeilijker en attractiever te maken, besloten dit maal de renners voor het eerst ook over

de Alpentoppen in de departementen Savoie en Isère te voeren. Ook moesten de renners in deze Tour voor het eerst de 2645m hoge Col du Galibier in de Alpen beklimmen.

Tour de France 1911: Nedgende Editie

Aantal etappes: 15
Totale afstand: 5344 km
Gemiddelde snelheid: 27.319 km/h
Aantal deelnemers: 84
Aantal uitvallers: 56

Gustave Garrigou won de eerste etappe en kon zich nogmaals na de 4e etappe aan de leiding van het klassement nestelen. Nadat Paul Duboc de 8e en de 9e etappe had gewonnen, leek het erop dat het slechts een kwestie van tijd zou zijn eer hij Garrigou als leider zou aflossen. Het noodlot sloeg echter voor Duboc toe, toen hij door een mysterieuze voedselvergiftiging werd getroffen en hij door zijn tegenstander Garrigou op grote afstand werd gereden. Er werd nooit achterhaald wie met het voedsel van Duboc had geknoeid. Desondanks kon hij gelukkig wel de tweede plaats in het klassement veiligstellen.

Tot de uitvallers in deze Tour behoorden de gedoodverfde favorieten voor de eindzege Octave Lapize, François Faber, Louis Trousselier en Lucien Petit-Breton. Er deden geen Nederlanders mee aan deze Tour van 1911.

Etappe uitslagen van de Tour de France uit 1911:

Etappes		Eerste	Tweede	Derde	Klassementsleider
1 Duinkerken	351km	G.Garrigou (Fra)	J.Masselis (Bel)	F.Faber (Lux)	G.Garrigou (Fra)
2 Longwy	388km	J.Masselis (Bel)	F.Faber (Lux)	G.Garrigou (Fra)	J.Masselis (Bel)
3 Belfort	331km	F.Faber (Lux)	M.Godivier (Fra)	G.Garrigou (Fra)	F.Faber (Lux)
4 Chamonix	344km	C.Crupelandt (Fra)	L.Heusghem (Bel)	G.Garrigou (Fra)	G.Garrigou (Fra)
5 Grenoble	366km	E.Georget (Fra)	P.Duboc (Fra)	G.Garrigou (Fra)	G.Garrigou (Fra)
6 Nice	348km	F.Faber (Lux)	G.Garrigou (Fra)	C.Crupelandt (Fra)	G.Garrigou (Fra)
7 Marseille	334km	C.Crupelandt (Fra)	E.Georget (Fra)	J.Nempon (Fra)	G.Garrigou (Fra)
8 Perpignan	335km	P.Duboc (Fra)	L.Heusghem (Bel)	G.Garrigou (Fra)	G.Garrigou (Fra)
9 Luchon	289km	P.Duboc (Fra)	E.Georget (Fra)	M.Godivier (Fra)	G.Garrigou (Fra)
10 Bayonne	326km	M.Brocco (Fra)	G.Garrigou (Fra)	E.Georget (Fra)	G.Garrigou (Fra)
11 La Rochelle	379km	P.Duboc (Fra)	E.Georget (Fra)	C.Crupelandt (Fra)	G.Garrigou (Fra)
12 Brest	470km	M.Godivier (Fra)	J.Maitron (Fra)	C.Cruchon (Fra)	G.Garrigou (Fra)
13 Cherbourg	405km	G.Garrigou (Fra)	H.Cornet (Fra)	A.Dupont (Bel)	G.Garrigou (Fra)
14 Le Havre	361km	P.Duboc (Fra)	E.Georget (Fra)	C.Crupelandt (Fra)	G.Garrigou (Fra)
15 Parijs	307km	M.Godivier (Fra)	P.Duboc (Fra)	G.Garrigou (Fra)	G.Garrigou (Fra)

Klassementen

Winnaar Ploegen Klassement: Alcyon Frankrijk
 Winnaar Rode Lantaarn: Lucien Rocquebert Frankrijk

Eerste vijf in het Eindklassement van de Tour de France van 1911:

1911 G.Garrigou (Fra) P.Duboc (Fra) E.Georget (Fra) C.Crupelant (Fra) L.Heusghem (Bel)

--

Ronde van Frankrijk van 1912

De 10e editie van de Ronde van Frankrijk werd gehouden van 30 juni tot 28 juli 1912. Van de 131 gestarte renners zouden er slechts 41 de finish in Parijs halen.

Deze Tour zou de allereerste Belgische eindoverwinnaar opleveren. Een belangrijke technische innovatie in deze Tour was de toepassing van de vrijloop.

Tourdirecteur Henri Desgrange zou het gebruik van de vrijloop echter in enkele etappes verbieden omdat naar zijn mening hiermee de renners niet meer de

effectieve afstand aflegden omdat ze niet meer gedwongen waren om blijvend te pedaleren.

De etappeplaatsen waren identiek aan de Toureditie van 1911, zij het dat het totale parcours echter enkele kilometers korter was. Ook dit jaar werd het klassement met een puntensysteem bepaald; naar later zou blijken was dit echter de laatste keer geweest.

Tour de France van 1912: Tiende editie

Aantal etappes: 15

Totale afstand: 5319 km

Gemiddelde snelheid: 27.920 km/h

Aantal deelnemers: 131

Aantal uitvallers: 90

Voor aanvang van de Tour was Lucien Petit-Breton bestempeld als de grootste favoriet voor de eindoverwinning. In de tweede etappe kreeg hij in de buurt van Armentières echter een aanrijding met een koe en moest hij de strijd staken. De Belgische kampioen Odiel Defraye nam al in de derde etappe de leiding in het klassement en gaf deze niet meer af tot aan de finish in Parijs. Wel kon de Franse favoriet Eugène Christophe aanvankelijk zijn achterstand nog gedeeltelijk goedmaken door drie etappeoverwinningen op rij te boeken, maar in de eerste Pyreneeënetappe kon Defraye toch een

beslissende voorsprong nemen. Op dezelfde dag staakte een andere Franse topfavoriet Octave Lapize de strijd en kwam de eerste eindoverwinning van een Belgisch wielrenner niet meer in gevaar.

De Belgen waren zeer succesvol in deze Tour. Van de eerste tien in het eindklassement waren er 7 Belgen. Naast eindwinnaar Odiel Defraye waren dat Marcel Buysse (4de), Philippe Thys (6de), Hector Tiberghien (7de), Henri Devroye (8ste), Félicien Salmon (9de) en Alfons Spiessens (10de). Ook dit jaar namen er geen Nederlanders deel aan de Tour.

Etappe uitslagen van de Tour de France van 1912:

Etappes		Eerste	Tweede	Derde	Klassementsleider
1 Duinkerken	351km	C.Crupelandt (Fra)	H.Tiberghien (Bel)	M.Brocco (Fra)	C.Crupelandt (Fra)
2 Longwy	388km	O.Defraye (Bel)	G.Garrigou (Fra)	E.Christophe (Fra)	V.Borgarello (Ita)
3 Belfort	331km	E.Christophe (Fra)	O.Defraye (Bel)	G.Garrigou (Fra)	O.DeFraye (Bel)
4 Chamonix	344km	E.Christophe (Fra)	F.Faber (Lux)	O.Defraye (Bel)	O.DeFraye (Bel)
5 Grenoble	366km	E.Christophe (Fra)	O.Lapize (Fra)	G.Garrigou (Fra)	O.DeFraye (Bel)
6 Nice	323km	O.Lapize (Fra)	O.Defraye (Bel)	P.Albini (Ita)	E.Christophe (Fra)
					O.DeFraye (Bel)
					O.Lapize (Fra)
7 Marseille	334km	O.Defraye (Bel)	G.Garrigou (Fra)	F.Lambot (Bel)	O.DeFraye (Bel)
8 Perpignan	335km	V.Borgarello (Ita)	M.Godivier (Fra)	O.Lapize (Fra)	O.DeFraye (Bel)
9 Luchon	289km	O.Defraye (Bel)	E.Christophe (Fra)	M.Buysse (Bel)	O.DeFraye (Bel)
10 Bayonne	326km	L.Mottiat (Bel)	E.Christophe (Fra)	O.Defraye (Bel)	O.DeFraye (Bel)
11 La Rochelle	379km	J.Alavoine (Fra)	L.Heusghem (Bel)	G.Garrigou (Fra)	O.DeFraye (Bel)
12 Brest	470km	L.Heusghem (Bel)	O.Defraye (Bel)	R.Vandenberghe (B)	O.DeFraye (Bel)
13 Cherbourg	405km	J.Alavoine (Fra)	R.Vandenberghe (B)	O.Defraye (Bel)	O.DeFraye (Bel)
14 Le Havre	361km	V.Borgarello (Ita)	J.Alavoine (Fra)	R.Vandenberghe (B)	O.DeFraye (Bel)
15 Parijs	317km	J.Alavoine (Fra)	R.Vandenberghe (B)	E.Léonard (Fra)	O.DeFraye (Bel)

Klassementen

Winnaar Ploegen Klassement	Alcyon	Frankrijk
Winnaar Rode Lantaarn	Maurice Lartigue	Frankrijk

Eerste vijf in het Eindklassement van de Tour de France van 1912:

1912	O.Defraye (Bel)	E.Christoffe (Fra)	G.Garrigou (Fra)	M.Buysse (Bel)	J.Avaloine (Fra)
------	-----------------	--------------------	------------------	----------------	------------------

--

Ronde van Frankrijk van 1913

De 11e editie van de Ronde van Frankrijk ging van start op 29 juni 1913 in Parijs, alwaar de ronde op 27 juli van dat jaar ook eindigde.

Tour de France van 1913: Elfde Editie

Aantal ritten: 15

Totale afstand: 5287 km

Gemiddelde snelheid: 26.715 km/u

Aantal deelnemers: 140

Aantal uitgereden: 25

De Tour van 1913 was er één met veel ongevallen. De Fransman Eugène Christophe en de Belg Marcel Buysse waren twee belangrijke kandidaten voor de eindoverwinning, tot ze technische problemen kregen met hun fiets. Nadat deze twee renners waren afgefallen, waren alleen Lucien Petit-Breton en Philippe Thys hiervoor nog in de running. Later gaf Petit-Breton op. Ook Thys viel nog en was zelfs een ogenblik bewusteloos, toch

slaagde hij er in om de Tour uit te rijden en te winnen. Ali Neffati uit Tunesië was met zijn 18 jaar, 5 maanden en een week op de startdatum, de jongste deelnemer ooit aan de Tour. Van al de ongelukken in deze Tour was het probleem van Eugène Christophe toch het opmerkelijkste. Tijdens een rit in de Pyreneeën, viel hij aan en dicht bij de top van de Tourmalet sloeg het noodlot toe: zowel zijn voor- als de achtervork van zijn fiets braken, en helemaal geïsoleerd van de wereld wandelde hij 14 kilometer met zijn fiets naar het dorpje Sainte-Marie-de-Campan, waar hij een smid vond. Volgens de Tourreglementen moest Christophe zelf de reparaties

verrichten, terwijl de smid aanwijzingen gaf. Hij deed er drie uur over en kreeg nog drie strafminuten ook, omdat de smidsjongen de blaasbalg had bediend. In de vroege ochtend kon hij de etappe uitrijden en verder rijden in de Ronde. Hiermee verloor hij wel al zijn kansen op winst. In Sainte-Marie-de-Campan staat nu een gedenkplaat aan Christophe's heldendaad. Er namen geen Nederlanders deel aan deze Tour van 1913.

Etappe uitslagen van de Tour de France van 1913:

Etappes	Eerste	Tweede	Derde	Klassementsleider
1 Le Havre 388km	G.Micheletto (Ita)	M.Buysse (Bel)	J.Masselis (Bel)	G.Micheletto (Ita)
2 Cherbourg 364km	J.Masselis (Bel)	L.Petit-Breton (Fra)	O.Defraye (Bel)	J.Masselis (Bel) A.Lauwers (Bel) M.Buysse (Bel) O.Defraye (Bel)
3. Brest 405km	H.Pélissier (Fra)	O.Defraye (Bel)	L.Mottiat (Bel)	O.DeFraye (Bel)
4 La Rochelle 470km	M.Buysse (Bel)	O.Defraye (Bel)	L.Mottiat (Bel)	O.DeFraye (Bel)
5 Bayonne 379km	H.v.Lerberghe (Bel)	P.Everaerts (Bel)	Bertarelli (Ita)	O.DeFraye (Bel)
6 Luchon 326km	P.Thys (Bel)	M.Buysse (Bel)	G.Garrigou (Fra)	P.Thys (Bel)
7 Perpignan 323km	M.Buysse (Bel)	P.Deman (Bel)	P.Thys (Bel)	M.Buysse (Bel)
8 Aix 325km	G.Garrigou (Fra)	J.Petit (Fra)	F.Faber (Lux)	M.Buysse (Bel)
9 Nice 356km	F.Lambot (Bel)	J.Vandaele (Bel)	P.Thys (Bel)	P.Thys (Bel)
10 Grenoble 333km	F.Faber (Lux)	G.Garrigou (Fra)	P.Thys (Bel)	P.Thys (Bel)
11 Genève 325km	M.Buysse (Bel)	L.Petit-Breton (Fra)	P.Thys (Bel)	P.Thys (Bel)
12 Belfort 335km	M.Buysse (Bel)	L.Petit-Breton (Fra)	F.Lambot (Bel)	P.Thys (Bel)
13 Longwy 325km	F.Faber (Lux)	L.Petit-Breton (Fra)	A.Spiessens (Bel)	P.Thys (Bel)
14 Duinkerken 393km	M.Buysse (Bel)	G.Garrigou (Fra)	F.Faber (Lux)	P.Thys (Bel)
15 Parijs 240km	M.Buysse (Bel)	E.Engel (Fra)	F.Faber (Lux)	P.Thys (Bel)

Klassementen

Winnaar Ploegen Klassement	Peugeot	Frankrijk
Winnaar Rode Lantaarn	Henri Alavoine	Frankrijk

Eerste vijf in het Eindklassement van de Tour de France van 1913:

1913 P.Thys (Bel)

G.Garrigou (Fra)

M.Buyse (Bel)

F.Lambot (Bel)

F.Faber (Lux)

--

Ronde van Frankrijk van 1914

De 12e editie van de Ronde van Frankrijk ging van start op 28 juni 1914 in Parijs, alwaar de ronde op 26 juli ook eindigde. Er stonden 145 renners aan de start, waarvan er 54 de finish in Parijs haalden. Deze Tour startte met een recordaantal favorieten. De winnaar van de Tour 1913, de Belg Philippe Thys, was nu ook de grootste kandidaat voor de eindoverwinning, samen met de Fransman en ploeggenoot Henri Pélissier. Er waren nog zes andere favorieten in de race die alle de Tour al eens eerder hadden gewonnen: Louis Trousselier, Lucien Petit-Breton, Octave Lapize, François Faber, Gustave Garrigou en Odile Defraye.

Tour de France van 1914: Twaalfde Editie

Aantal ritten: 15

Totale afstand: 5405 km

Gemiddelde snelheid: 27.028 km/h

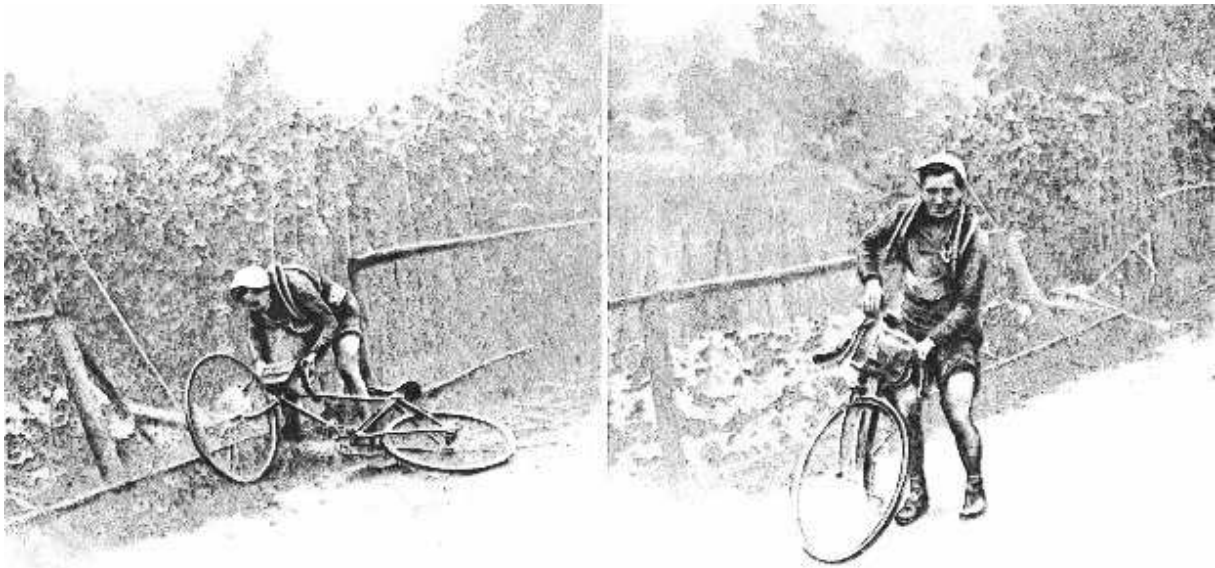
Aantal deelnemers: 145

Aantal uitvallers: 91

Verder waren er nog vier andere renners die bij de favorieten konden worden gerekend, en die in toekomstige rondes de eindoverwinning zouden opeisen. Dit waren Firmin Lambot, Léon Scieur, Eugène Christophe en Lucien Buyse. In dit rijtje van 11 mogelijke winnaars kon men ook de Italiaanse kampioen Costante Girardengo mee tellen als outsider, maar, naar later bleek, zou deze beroemde Italiaanse renner zich pas in 1919 aandienen als een groot ronderenner. Bovendien was hij in deze Tour niet als kopman van zijn ploeg aangesteld. De belangrijkste vernieuwing in deze laatste Tour voor de 'Grote Oorlog' was de introductie van frame nummers op de fietsen. De renners gebruikten, voornamelijk bij de afdalingen van de cols, fluitjes om toeschouwers en andere weggebruikers te kunnen waarschuwen, dat ze in aantocht waren. Voor het eerst waren er renners van buiten Europa, en wel afkomstig uit Australië, aan de start verschenen. Don Kirkham en Ivan Munro reden deze Tour uit en behaalden een verdienstelijke 17e en 20e plaats in het eindklassement. Philippe Thys beheerste de gehele Tour, ondanks dat hij alléén de eerste etappe met een etappeoverwinning

kon afsluiten. Daar stond echter tegenover, dat hij elke dag bij de top vijf eindigde. In die eerste etappe eindigde de Belg Jean Rossius als tweede, maar in de tweede etappe waren de rollen omgekeerd, Rossius won vóór Thys in dezelfde tijd. Beide renners waren na de tweede en tot en met de vijfde etappe benoemd tot klassementsleider, met Henri Pélissier op de derde plaats op 5 minuten en 27 seconden. In de zesde etappe bereikten de renners de Pyreneeën. Deze etappe werd gewonnen door de Belg Firmin Lambot met Thys op zeven minuten achterstand als tweede. Pélissier verloor 30 minuten op de winnaar en Rossius meer dan een uur. Thys was na deze etappe weer afgetekend leider in het Algemeen Klassement. In deze etappe kwam de Italiaan Girardengo zwaar ten val en moest opgeven en werd de Tunesiër Ali Neffati door een auto van de tourorganisatie aangereden en moest eveneens de strijd staken. In de negende etappe werd de vroegere tourwinnaar François Faber beboet met 90 minuten straf tijd, omdat hij geduwd werd en drank had aangenomen van een motorrijder.

In deze Tour was het erbarmelijk heet en in de achtste etappe hadden de renners onder die omstandigheden geen zin om hard te rijden en legden zij het traject in een slakkengangetje af. Tourdirecteur Henri Desgrange legde de race stop en organiseerde ter plekke een sprinttoernooi met halve finales en een finale. De Fransman Octave Lapize werd hier de winnaar. In de overige etappes zette Pélissier, nota bene een ploeggenoot van Thys, alles in het werk om tijd terug te winnen, maar slaagde daar nauwelijks in. Na de dertiende etappe stond hij nog steeds op meer dan een half uur achterstand. In de veertiende etappe naar Duinkerke sloeg het noodlot voor Thys echter toe, toen een wiel van zijn fiets brak.

Ondanks dat het, in tegenstelling tot de voorgaande Tours, nu wel was toegestaan om hulp in te roepen voor het repareren van de fiets, besloot Thys het risico van een tijdsraf te nemen en een nieuw wiel te kopen, bij een fietswinkel in de buurt, waardoor hij echter wel van het parcours moest afwijken. Dit kostte hem 30 minuten straf, waardoor hij nog slechts 1.50 min. voorsprong had op Pélissier. Pélissier ging tot het uiterste om deze tijd te overbruggen, maar Thys bleef voortdurend aan zijn wiel hangen en wist deze voorsprong tot in